

SADRŽAJ

DOKUMENTI.....	3
Poruka Svetog Oca Franje za XXIX. Svjetski dan bolesnika (11. veljače 2021.): »Jedan je učitelj vaš, a svi ste vi braća« (Mt 23, 8). Odnos povjerenja u temelju skrbi za bolesne	3
Apostolsko pismo u obliku motuproprija <i>Spiritus Domini</i> Vrhovnog svećenika Franje	6
Poruka Pape Franje za 55. Svjetski dan sredstava društvenih komunikacija (16. svibnja 2021.).....	7
Kongregacija za bogoštovlje i stegu sakramenata: Bilješka o Nedjelji Božje riječi... 11	
Poruka prigodom Dana posvećenog života 2021. Kongregacija za ustanove posvećenog života i Družbe apostolskog života	14
Poruka biskupa HBK sa 61. Plenarnog zasjedanja održanog 18. i 19. 01. 2021.....	16
Poruka prigodom Dana posvećenog života 2021.....	19
Poruka za Dan života 2021. predsjednika Vijeća za život i obitelj HBK	21
Poruka predsjednika Odbora HBK za pastoral djelatnika u zdravstvu za Svjetski dan bolesnika 2021. (11. veljače 2021.)	23
➤ Izvještaji	25
Priopćenje sa 61. zasjedanja sabora HBK (Zagreb, 18. i 19. siječnja 2021.).....	25
ODREDBE BISKUPSKOG ORDINARIJATA	28
Povjerenstvo za zaštitu maloljetnika i ranjivih osoba.....	28
Otpuštanje cenzure zbog pobačaja.....	28
Raspored krizmi 2021.	29
Tečajevi priprave za brak	29
Godišnjica smrti biskupa Karmela Zazinovića (5. ožujka 2021.)	30
Obljetnice ređenja biskupa ordinarija Ivica (22. ožujka) i biskupa u miru Valtera (15. ožujka).....	30
Milostinja IV. Korizmene nedjelje i mise »za duše« (14. ožujka 2021.)	30
Sv. Misa za pokojne biskupe, svećenike i redovnike (15. ožujka 2021.)	31
Preduskrasni plenarni svećenički sastanak (Krk, 24. ožujka 2021.)	31
IZ KATEHETSKOG UREDA	32
Duhovna obnova za vjeroučitelje i odgojiteljice u vjeri.....	32

Raspored odgojitelj(ic)a u vjeri i vjeroučite(ic)a i ped. i šk. godini 2020./2021.	32
IZ CARITASA BISKUPIJE KRK.....	36
Sjednica Upravnog vijeća Caritasa Biskupije Krk (Krk, 24. veljače 2021.)	36
Akcija »Zajedno možemo više« za stradale od potresa	36
Djelovanja Biskupijskog Caritasa za pomoć stradalima od potresa u Sisačkoj biskupiji.....	36
Otkazani događaji.....	37
IZ POVJERENSTVA ZA REDOVNICE	38
Korizmena duhovna obnova za redovnice.....	38
DIJECEZANSKA KRONIKA I OBAVIJESTI.....	38
Kronika krčkog biskupa	38
➤ Svećenici.....	39
■ Mons. Renato Kučić.....	39
Svećenički jubileji	39
Đakon	39
➤ Izvještaji.....	39
Županijsko / Biskupijsko stručno vijeće vjeroučitelja osnovnih i srednjih škola (28. siječnja 2021.).....	39
Proslavljen Dan posvećenog života (Krk, 2. veljače 2021.).....	40

**PORUKA SVETOGA OCA FRANJE
ZA XXIX. SVJETSKI DAN BOLESNIKA**

– 11. veljače 2021. –

»JEDAN JE UČITELJ VAŠ, A SVI STE VI BRAĆA« (Mt 23, 8)

ODNOS POVJERENJA U TEMELJU SKRBI ZA BOLESNE

Draga braćo i sestre!

XXIX. svjetski dan bolesnika, koji se slavi 11. veljače 2021., na spomen Blažene Djevice Marije Lurdske, milosna je prigoda da se posebna pažnja posveti bolesnicima i onima koji za njih skrbe bilo u zdravstvenim ustanovama bilo u obiteljima i zajednicama. Posebno mislimo na one koji, diljem cijeloga svijeta, pate od posljedica pandemije koronavirusa. Svima, a posebno najsiromašnijima i marginaliziranima, izražavam svoju duhovnu bliskost i jamčim im brigu i ljubav Crkve.

1. Tema ovog Dana nadahnuta je evanđeoskim odlomkom u kojem Isus kritizira licemjerje onih koji govore, a ne čine (usp. *Mt 23, 1-12*). Kad se vjera svede na praznu retoriku, bez uključivanja u život i potrebe drugih, tada stvarni život kojim živimo nije dosljedan vjeri koju ispovijedamo. To je teška opasnost. Zato Isus pribjegava snažnim riječima kako bi upozorio na opasnost pada u autoidolatriju i kaže: »jedan je učitelj vaš, a svi ste vi braća« (r. 8).

Kritika koju Isus upućuje onima koji »govore, a ne čine« (r. 3) korisna je uvijek i za sve, jer nitko od nas nije imun na zlo licemjera, a to je veoma teško zlo, koje nas sprječava da rastemo kao djeca jednoga Oca, pozvana živjeti sveopće bratstvo.

U susretu s bratom i sestrom u potrebi, Isus nudi model ponašanja koji je u potpunoj opreci s licemjermem. Traži od nas da se zaustavimo i slušamo, uspostavimo izravan i osoban odnos s drugim, da osjetimo empatiju i suosjećanje te dopustimo da nas njihova patnja dirne do te mjere da preuzmemo na sebe brigu za njih u duhu služenja (usp. *Lk 10, 30-35*).

2. Kad nas snađe bolest postajemo svjesni vlastite ranjivosti i, u isti mah, osjećamo potrebu za drugim koja nam je urođena. Tada nekako jasnije osjećamo vlastitu krhkost stvorenog bića i dublje doživljavamo svoju ovisnost o Bogu. Naime, kad smo bolesni, duh i srce nam obuzmu nesigurnost, a katkad i strah pomiješan s nemirom; nalazimo se u stanju nemoći, jer naše zdravlje ne ovisi o našim sposobnostima ili našoj "zabrinutosti" (usp. *Mt 6, 27*).

Bolest nameće pitanje smisla, koje se u vjeri upućuje Bogu. Pitanje je to koje od nas traži da damo novo značenje i učinimo zaokret u životu i na njega možda nećemo od-

mah naći odgovor. Naši prijatelji i rođaci ne mogu nam uvijek pomoći u ovom mukotrpnom traženju.

Biblijski lik Joba u tom je pogledu vrlo znakovit. Jobovoj supruzi i prijateljima ne polazi za rukom pratiti ga u njegovoj nesreći, štoviše, optužuju ga i samo još više povećavaju njegovu samoću i izgubljenost. Job tone u duboko stanje napuštenosti i neshvaćenosti. Ali upravo zahvaljujući toj krajnjoj krhkosti, odbacujući od sebe svako licemjerje i opredjeljujući se za put iskrenosti prema Bogu i drugima, njegov ustrajni vapaj dopire do Boga koji mu na kraju odgovara i daje mu vidjeti novi horizont. Potvrđuje mu da njegova patnja nije niti kazna niti stanje odvojenosti od Boga ili znak Božje ravnodušnosti. Tako su se iz ranjena i ozdravljena Jobova srca vinule one žive i dirljive riječi upućene Gospodinu: »Po čuvenju tek poznavah te dosad, ali sada te oči moje vidješe« (42, 5).

3. Bolest uvijek ima lice, i to ne samo jedno: ona ima lice svakog bolesnika i bolesnice pa i onih koji se osjećaju zapostavljenima, isključenima i žrtvama društvenih nepravdi kojima im se uskraćuju njihova temeljna prava (usp. *Fratelli tutti*, 22). Trenutna pandemija razotkrila je koliko su naši zdravstveni sustavi neodgovarajući, a izašli su na vidjelo i nedostatci u skrbi za bolesnike. Starije, slabe i ranjive osobe nemaju uvijek pristup zdravstvenoj skrbi i ona nije uvijek osigurana na pravičan način. To ovisi o političkim odlukama, načinu upravljanja resursima i zalaganju onih koji su na odgovornim položajima. Ulaganje sredstava u liječenje i negu bolesnika prioritet je povezan s temeljnim načelom da je zdravlje primarno opće dobro. U pandemiji je, istodobno, došla do izražaja predanost i velikodušnost zdravstvenog osoblja, volontera, radnika i radnica, svećenikâ, redovnikâ i redovnicâ koji su profesionalno, požrtvovno i s osjećajem odgovornosti i ljubavi prema bližnjima pomagali, liječili, tješili i služili mnogim bolesnicima i članovima njihovih obitelji. To je tiho mnoštvo muškaraca i žena koji su odlučili ne okretati glavu na drugu stranu, nego pogledati u lice i vidati rane bolesnikâ koje su doživljavali bliskima zbog zajedničke pripadnosti ljudskoj obitelji.

Ta bliskost je, naime, dragocjeni melem koji pruža podršku i utjehu bolesnicima u njihovoj patnji. Kao kršćani, tu bliskost doživljavamo kao znak ljubavi Isusa Krista, *Dobrog Samaritanca*, koji je sa samilošću prilazio svakom čovjeku ranjenom grijehom. Sjedinjeni s njim djelovanjem Duha Svetoga, pozvani smo biti milosrdni poput Oca i ljubiti, na poseban način, svoju slabu, nemoćnu i trpeću braću i sestre (usp. *Iv* 13, 34-35). Tu bliskost doživljavamo ne samo kao pojedinci, nego i kao zajednica. Naime, bratska ljubav u Kristu rađa zajednicu koja može ozdravljati, koja ne napušta nikoga, koja uključuje i prihvaća prije svega najslabije.

U vezi s tim, želim podsjetiti na važnost bratske solidarnosti koja ima svoj konkretan izraz u služenju i može poprimiti veoma razne oblike, koji su svi odreda usmjereni na pružanje potpore našem bližnjemu. »Služiti znači brinuti se za slabe u našim obiteljima, našem društvu, našem narodu« (*Homilija u Havani*, 20. rujna 2015.). U tome zalaganju svaki pojedinac je kadar »ostaviti po strani svoje zahtjeve i težnje, očekivanja i svoje želje za svemoćnošću pred konkretnim pogledom najslabijih. [...] U služenju se uvijek gleda bratovo lice, dodiruje njegovo tijelo, osjeća njegova blizina čak dotle da ga se u ne-

kim slučajevima i "trpi", te traži promicanje brata. To je razlog zbog kojeg služenje nikad nije ideološko, jer se ne služi idejama nego osobama« (*ibid.*).

4. Za dobro liječenje presudan je relacijski vid, zahvaljujući kojem se može imati holistički pristup pacijentu. Prepoznati vrijednost toga vida pomaže također liječnicima, medicinskim sestrama i tehničarima, profesionalcima i volonterima da preuzmu na sebe brigu za one koji trpe kako bi ih pratili na putu ozdravljenja, zahvaljujući međuljudskom odnosu koji se temelji na povjerenju (usp. *Nova povelja zdravstvenih radnika* [2016.], 4). Radi se, dakle, o tome da se "sklopi pakt" između onih kojima je potrebna skrb i onih koji ih njeguju; pakt zasnovan na uzajamnom povjerenju i poštivanju, iskrenosti, raspoloživosti tako da se nadiđu sve obrambene barijere, u središte stavi bolesnikovo dostojanstvo, štiti profesionalnost zdravstvenih djelatnika i održi dobar odnosa s obiteljima bolesnikâ.

Upravo taj odnos s bolesnom osobom nalazi nepresušan izvor motivacije i snage u *Kristovoj ljubavi*, kao što pokazuje tisućljetno svjedočenje muškaraca i žena koji su postigli svetost u služenju bolesnicima. Iz otajstva Kristove smrti i uskrsnuća izvire ljubav koja može dati puni smisao i bolesnikovu i stanju onih koji se za njega skrbe. Potvrdu toga nalazimo više puta u evanđelju iz kojih se zorno vidi da ozdravljenja koja je učinio Isus nikada nisu magijski čini nego su uvijek plod *susreta, međuljudskog odnosa* u kojem je Božji dar, koji je ponudio Isus, odgovor na vjeru onoga koji ga prihvaća, što je sažeto u riječima koje Isus često ponavlja: "vjera te tvoja spasila".

5. Draga braćo i sestre, zapovijed ljubavi koju je Isus ostavio svojim učenicima nalazi konkretno ispunjenje također u odnosu s bolesnicima. Društvo je to čovjekoljubivije što više zna skrbiti za svoje slabe i članove koji pate i zna to činiti djelotvorno u duhu bratske ljubavi. Stremimo tome cilju i pobrinimo se postići to da nitko ne ostane sam, da se nitko ne osjeća isključenim ili napuštenim!

Sve bolesnike, zdravstvene djelatnike i one koji se žrtvuju u pomaganju onima koji pate povjeravam Mariji, Majci milosrđa i Zdravlju bolesnih. Neka nas ona iz Lurdske pećine i svojih nebrojenih svetišta diljem svijeta podupre u našoj vjeri i našoj nadi i pomogne nam da skrbimo jedni za druge bratskom ljubavlju. Svima vama i svakom ponaosob od srca podjeljujem svoj blagoslov!

Rim, pri Svetom Ivanu Lateranskom, 20. prosinca 2020., Četvrta nedjelja došašća.

Franjo

**APOSTOLSKO PISMO
U OBLIKU MOTUPROPRIJA*****SPIRITUS DOMINI*****VRHOVNOG SVEĆENIKA
FRANJE****O IZMJENI KAN. 230 § 1 ZAKONIKA KANONSKOG PRAVA
O PRISTUPANJU ŽENA SLUŽBAMA LEKTORATA I AKOLITATA**

Gospodinov Duh, trajan izvor života i poslanja Crkve, članovima Božjeg naroda dijeli darove koji svakome omogućuju da na drukčiji način doprinosi izgradnji Crkve i naviještanju Evanđelja. Te karizme, nazvane službama, jer ih Crkva javno prepoznaje i uspostavlja, dostupne su zajednici i njezinu poslanju u stabilnom obliku.

U nekim slučajevima ovaj doprinos služenja potječe i iz određenog sakramenta, sakramenta svetog reda. Druge zadaće, tijekom povijesti, uspostavljene su u Crkvi i povjerenе kroz nesakramentalni liturgijski obred pojedinim vjernicima, zahvaljujući određenom obliku vršenja krsnog svećeništva, i kao pomoć u određenoj službi biskupa, prezbitera i đakona.

Slijedom časne tradicije, primanje »laičkih službi«, koje je sveti Pavao VI. uređio motuproprijem *Ministeria quaedam* (17. kolovoza 1972.), prethodilo je primanju sakramenta svetog reda u svrhu pripreme, premda su takve službe dodijeljene drugim prikladnim muškim vjernicima.

Neke skupštine Biskupske sinode naglasile su potrebu da se ovaj predmet istraži i doktrinarno, tako da on odgovara prirodi prethodno spomenutih karizmi i potrebama vremena, nudeći odgovarajuću potporu ulozi evangelizacije koja pripada crkvenoj zajednici.

Prihvaćajući ove preporuke, posljednjih se godina dogodio doktrinarni razvoj koji je naglasio kako se određene službe, ustanovljene od Crkve, temelje na zajedničkom preduvjetu krštenja kojeg primamo i kraljevskog svećenstva u koje se ugrađujemo po njemu; one se u osnovi razlikuju od zaređene službe primljene po sakramentu reda. Tako je čak i ustaljena praksa u Latinskoj Crkvi potvrdila da se ove „laičke službe“, budući da su utemeljene na sakramentu krštenja, mogu povjeriti svim prikladnim vjernicima, muškog ili ženskog spola, u skladu s onim što je već predviđeno kan. 230 §2.

Slijedom toga, nakon što sam saslušao mišljenja nadležnih dikasterija, odlučio sam izmijeniti kan. 230 §1 Zakonika kanonskog prava. Stoga određujem da će kan. 230 §1 Zakonika kanonskog prava ubuduće imati sljedeću formulaciju:

Laicima prikladne dobi i vrlina, određenih odlukom biskupske konferencije, može se po propisanom bogoslužnom obredu trajno dodijeliti služba čitača i akolita; međutim, dodjeljivanje takve službe ne daje im pravo na crkveno uzdržavanje ili naknadu.

Također, nalažem izmjenu i ostalih odredbi sa zakonskom snagom koje se odnose na ovaj kanon.

Propisujem da odredbe ovog Apostolskog pisma u obliku motuproprija, imaju čvrstu zakonsku snagu, unatoč bilo čemu suprotnom, čak i kada bi to bilo dostojno posebnog spominjanja, i neka se one kao odredbe proglase objavljivanjem u *L'Osservatore Romano*, stupajući na snagu istoga dana, a potom neka se objave u službenom glasilu *Acta Apostolicae Sedis*.

Dano u Rimu, pri svetom Petru, dana 10. siječnja 2021., na blagdan Krštenja Gospodina, osme godine mog pontifikata.

Franjo

PORUKA PAPE FRANJE ZA 55. SVJETSKI DAN SREDSTAVA DRUŠTVENIH KOMUNIKACIJA

– 16. svibnja 2021. –

Draga braćo i sestre,

poziv »dođi i vidi«, koji prati Isusove prve dirljive susrete sa svojim učenicima, ujedno je metoda svake istinske ljudske komunikacije. Da bismo mogli govoriti istinu o životu koja postaje povijest (usp. *Poruku za 54. svjetski dan sredstava društvenih komunikacija*, 24. siječnja 2020.), potrebno je izaći iz samodopadne preuzetnosti da to „već znamo“ i dati se na put, ići da bismo vidjeli, biti s ljudima, slušati ih, prikupljajući korisne sugestije stvarnosti, koje će nas uvijek iznova na određeni način iznenaditi. »Zadivljeno otvori oči onome što ćeš vidjeti i pusti da ti ruku ispuni svježi lahor životnosti, tako da oni koji budu čitali tvoj tekst mogu "opipati" čudesno drhtanje života«, savjetovao je bl. Emanuel Lozano Garrido [1] svojim kolegama novinarima. Zato ovogodišnju Poruku želim posvetiti pozivu "dođi i vidi" kao sugestiju za svaki komunikacijski izričaj koji želi biti jasan i iskren: u novinarskoj redakciji kao i u svijetu interneta, u redovitom propovijedanju Crkve, kao i u političkoj ili društvenoj komunikaciji. "Dođi i vidi" način je na koji se kršćanska vjera prenosi, počevši od onih prvih susreta na obalama Jordana i Genezaretskog jezera.

Poderati potplate cipelâ

Okrenimo se velikoj tematici informiranja. Pažljivi promatrači već se dugo žale na rizik ujednačavanja novina koje postaju kopije jedne drugih ili informativnih radijskih i televizijskih emisija, kao i informativnih sadržaja na mrežnim stranicama koji su vrlo slični i u kojima istraživanje i reportaža gube svoje mjesto i kvalitetu te se zamjenjuju stereotipnim, "uštogljenim", autoreferencijalnim informiranjem koje sve manje uspijeva pokazati pravo stanje stvari i konkretan život ljudi te koje više nije sposobno razabirati najvažnije društvene pojave ni pozitivan doprinos koji proizlazi iz temelja samoga društva. Kriza izdavaštva vodi u rizik da se vijest oblikuje u redakcijama, pred računalom, za

terminalima u tiskovnim agencijama i na društvenim medijima bez izlaženja na ulicu, „bez trošenja cipela“, bez susretanja osoba kako bi se tražile priče ili stekao neposredan uvid u određene situacije. Ako se ne otvorimo susretu, ostajemo puki vanjski promatrači, unatoč tehnološkim inovacijama koje imaju mogućnosti da nas stave pred sveobuhvatnom stvarnošću u koju smo, kako nam se čini, svi uronjeni. Svako je sredstvo korisno i dragocjeno samo u onoj mjeri u kojoj nas potiče da idemo vidjeti ono što inače ne bismo znali, ako se na internet stave znanjâ koja u protivnom ne bi bila u opticaju i ako se omoguće susreti do kojih inače ne bi došlo.

Informativni detalji u evanđeoskom izvještaju

Prvim učenicima koji ga žele upoznati, nakon njegova krštenja u rijeci Jordanu, Isus odgovara: »Dođite i vidjet ćete« (*Jn* 1, 39), pozivajući ih na življenje zajedništva. Više od pola stoljeća poslije kada Ivan, već u vrlo poznoj dobi, piše svoje Evanđelje, spominje neke detalje u svom izvještaju koji otkrivaju njegovu prisutnost na tome mjestu i utjecaj koji je to iskustvo imalo na njegov život: »Bila je otprilike deseta ura«, bilježi on, to jest četiri popodne (usp. r. 39). Sutradan – pripovijeda dalje Ivan – Filip obavještava Natanaela o susretu s Mesijom. Njegov je prijatelj sumnjičav: »Iz Nazareta da može biti što dobro?« Filip ga ne pokušava uvjeriti argumentima, nego mu kaže: »Dođi i vidi« (usp. rr. 45-46). Natanael odlazi i vidi, i od toga se časa njegov život mijenja. Tako započinje kršćanska vjera. I tako se prenosi: kao neposredno poznavanje koje se rađa iz iskustva, a ne po čuvenju. »Sada više ne vjerujemo zbog tvoga kazivanja; ta sami smo čuli«, kažu ljudi Samarijanki nakon što se Isus zaustavio u njihovu gradu (usp. *Jn* 4, 39-42). "Dođi i vidi" najlakši je način za upoznavanje stvarnosti. To je najčestitija provjera svake poruke, jer da bi se nešto poznavalo, treba se s tim susresti, pustiti onome tko je preda mnom da mi govori i dopustiti da njegovo svjedočanstvo dopre do mene.

Zahvaljujući hrabrosti mnogih novinara

Novinarstvo, kao prikaz stvarnosti, zahtijeva sposobnost da se ide tamo gdje nitko drugi ne ide: pokrenuti se i željeti vidjeti. Znatiželja, otvorenost i strast. Moramo zahvaliti hrabrosti i zalaganju tolikih profesionalaca – novinarâ, snimateljâ, montažerâ i redateljâ, koji se često u svom poslu izlažu velikim opasnostima – što danas, na primjer, znamo za teške situacije kroz koje prolaze progonjene manjine u različitim dijelovima svijeta; što su prokazana mnoga nasilja i nepravde počinjeni nad siromašnima i nad stvorenim svijetom; što se govori o mnogim zaboravljenim ratovima. Bio bi gubitak ne samo za informiranje nego za društvo u cjelini i za demokraciju kad bi tih glasova nestalo: osiromašenje za čovječanstvo.

Brojne situacije na našem planetu, još više u ovo vrijeme pandemije, obraćaju se svijetu komunikacije upućujući mu poziv da „dođe i vidi“. Postoji opasnost da se o pandemiji, pa tako i o svakoj krizi, govori samo iz perspektive bogatijeg svijeta, da se vode „dvostruka mjerila“. Mislimo na pitanje cjepivâ, zdravstvene skrbi općenito, na rizik od opasnosti isključivanja onih koji grcaju u najvećoj bijedi i oskudici. Tko će nam govoriti o iščekivanju ozdravljenja u najsiromašnijim selima Azije, Latinske Amerike i Afrike? Postoji

opasnost da socijalne i ekonomske razlike na globalnom planu utječu na redosljed distribucije cjepiva protiv covida, sa siromašnima uvijek a posljednjem mjestu i načelno zagovaranim pravom svih na zdravstvenu zaštitu lišenim stvarne vrijednosti. Ali i među onima koji su sretniji socijalna drama obitelji koje su brzo zapale u siromaštvo ostaje uglavnom skrivena: o bolnom prizoru ljudi koji se više ne srame stati u red ispred Caritasovih centara kako bi dobili paket sa živežnim namirnicama ne govori se previše.

Mogućnosti i zamke interneta

Internet sa svojim nebrojenim oblicima izražavanja na društvenim medijima može povećati mogućnost pripovijedanja i dijeljenja s drugima, omogućiti mnogo više očiju uperenih prema svijetu protoka slika i svjedočanstava. Digitalna nam tehnologija pruža mogućnost primanja pravodobnih informacija iz prve ruke, koje su ponekad vrlo korisne: sjetimo se nekih izvanrednih situacija u kojima se prve vijesti, kao i prve servisne informacije, objavljuju upravo na internetu. Moćno je to oruđe koje od nas kao korisnika i potrošača traži odgovornost. Potencijalno svi možemo postati svjedoci događaja o kojima bi inače tradicionalni mediji propustili izvješćivati, dati svoj doprinos kao građani, otkriti više, također pozitivnih, priča. Zahvaljujući internetu imamo priliku pripovijedati o onome što vidimo, što se odigrava pred našim očima i dijeliti svjedočanstva s drugima.

No svima su već sada postali očiti rizici komunikacije na društvenim medijima koja nije provjerena. Već neko vrijeme znamo kako se lako može manipulirati porukama, pa čak i slikama zbog mnoštva razloga, ponekad samo zbog puke narcisoidnosti. Ta kritička svijest ne potiče na demonizaciju tog oruđa, nego na bolju sposobnost razlučivanja i zreliji osjećaj odgovornosti bilo u širenju bilo u primanju sadržaja. Svi smo odgovorni za komunikaciju u kojoj sudjelujemo, za informacije koje širimo, za kontrolu koju možemo zajedno provoditi nad lažnim vijestima razotkrivajući ih. Svi smo pozvani biti svjedoci ma istine: ići, vidjeti i dijeliti.

Ništa ne može zamijeniti pogled vlastitim očima

U komunikaciji nikada i ništa ne može u potpunosti nadomjestiti gledanje vlastitim očima. *Neke se stvari mogu naučiti samo iz skustva.* Ne komuniciramo samo riječima, već i očima, tonom glasa i gestama. Snažna privlačnost kojom je Isus djelovao na one koji su ga susretali bila je povezana s istinitošću njegova navještaja, ali djelotvornost onoga što je govorio bila je neraskidivo povezana s njegovim pogledom, njegovim stavovima, pa čak i njegovom šutnjom. Učenici ne samo da su slušali njegove riječi, nego su ga gledali dok je govorio. Naime, u njemu – utjelovljenom *Logosu* – Riječ je postala Lice, nevidljivi Bog dao se vidjeti, čuti i dotaknuti, kao što piše isti Ivan (usp. *1 Iv* 1, 1-3). Riječ je djelotvorna samo ako se "vidi", samo ako čovjeka uvodi u iskustvo, u dijalog. To je razlog zašto je ono "dođi i vidi" bilo i jest bitno.

Pomislimo koliko je obilja isprazne rječitosti u našem vremenu, u svim područjima javnog života, poslovanja, kao i politike. »Govori beskonačno mnogo ni o čemu. U njega je

zdravog umovanja taman kao dva pšenična zrnca skrivena u dvije bačve pljeve: treba vam cijeli dan da ih nađete, a kad ih napokon nađete, pokaže se da nisu bili vrijedni traženja.« [2] Te poticajne riječi engleskog dramatičara vrijede također za nas kršćanske komunikatore. Radosna vijest evanđelja proširila se svijetom zahvaljujući susretima licem u lice s muškarcima i ženama koji su prihvatili isti taj poziv: "dođi i vidi" i koji su ostali zadivljeni onim "većim" čovjekoljubljem koje je izbijalo iz pogleda, riječi i gesta onih koji su svjedočili Isusa Krista. Sva su sredstva važna i Pavao iz Tarza, sjajan komunikator kakav je bio, sigurno bi se služio elektroničkom poštom i porukama na društvenim mrežama. No, njegova vjera, nada i ljubav bili su ono što je ostavljalo dubok dojam na njegove suvremenike koji su ga slušali dok propovijeda i imali sreću provoditi s njim vrijeme, vidjeti ga sred okupljenog zbora ili u osobnom razgovoru. Promatrajući ga na djelu na mjestima na kojima se nalazio, imali su priliku uvjeriti se koliko je istinito i plodonosno za život naviještati spasenje koje je po Božjoj milosti pronosio. I tamo gdje tog Božjeg suradnika nije bilo moguće osobno susresti, učenici koje je poslao svjedočili su o njegovu načinu života u Kristu (usp. *1 Kor 4, 17*).

»U našim su rukama knjige, u našim očima djela«, rekao je sveti Augustin [3] pozivajući nas da u stvarnosti vidimo ispunjenje proroštava prisutnih u Svetom pismu. Tako evanđelje iznova oživi svom snagom u naše dane svaki put kad primimo jasno svjedočanstvo onih čiji su se životi promijenili susretom s Isusom. Više od dvije tisuće godina kroz lanac susretâ prenosi se čar kršćanske avanture. Izazov koji se stavlja pred sve nas je, dakle, komunicirati susrećući ljude tamo gdje jesu i kakvi jesu.

Gospodine, nauči nas izići iz sebe samih,
upustiti se u traženje istine.
Nauči nas da idemo i vidimo,
nauči nas slušati
i ne gajiti predrasude.
Nauči nas ne donositi ishitrene zaključke.
Nauči nas ići tamo gdje nitko ne želi,
uzeti si vremena da shvatimo,
usmjeriti pozornost na ono što je bitno,
ne dopustiti da nas rastresenim čini ono što je suvišno
i razlikovati varljivo od istinitog.
Udijeli nam milost da prepoznamo mjesta u svijetu u kojima ti prebivaš
i iskrenost da pripovijedamo ono što smo vidjeli.

Rim, Sveti Ivan Lateranski, 23. siječnja 2021., uoči spomena svetoga Franje Saleškog.

Franjo

[1] Španjolski novinar, rođen 1920. a umro 1971., blaženim proglašen 2010.

[2] W. Shakespeare, *Mletački trgovac*, čin I, scena I.

[3] *Sermo 360/B*, 20.

Kongregacija za bogoštovlje i stegu sakramenata
BILJEŠKA O NEDJELJI BOŽJE RIJEČI

Prot. br. 602/20

Nedjelja Božje riječi, određena od pape Franje da se slavi svake godine na treću nedjelju kroz godinu [1], podsjeća sve, pastire i vjernike, na važnost i vrijednost Svetog pisma za kršćanski život, kao i na odnos između Božje riječi i liturgije: „Kao kršćani jedan smo narod koji putuje kroz povijest, snažen prisutnošću Gospodina u našoj sredini koji nam govori i koji nas hrani. Dan posvećen Bibliji ne želi biti jednom na godinu, nego jednom za čitavu godinu, jer nam je prijeko potrebno rasti u dobrom poznavanju i ljubavi prema Svetom pismu i Uskrsnome koji ne prestaje lomiti riječ i kruh u zajednici vjernikâ. Zato nam je potrebno ući u prisni odnos sa Svetim pismom; u suprotnom naša će srca ostati hladna, a oči zatvorene, pogođeni, kakvi već jesmo, bezbrojnim oblicima sljepoće“ [2].

Stoga ova nedjelja predstavlja dobru priliku za ponovno čitanje nekih crkvenih dokumenata [3], posebice Uvodne napomene Reda misnih čitanja [Praenotande Ordo Lectionum Missae], koja predstavlja sintezu teoloških, liturgijskih i pastoralnih načela u vezi s Božjom riječi koja se naviješta u Misi, ali i sintezu koja se odnosi i na sva druga liturgijska slavlja (sakramenti, sakramentali, liturgija časova).

Kroz biblijska čitanja koja se naviještaju u liturgiji, Bog govori svome narodu, a sam Krist naviješta svoje Evanđelje [4]; Krist je središte i punina čitavog Pisma, Starog i Novog zavjeta [5]. Slušanje Evanđelja, vrhunca slavlja Službe riječi [6], obilježeno je posebnim iskazima časti [7], koje se ne iskazuje samo gestama i poklicima, već se iskazuje i samoj knjizi Evanđelja [8]. Jedan od obrednih načina koji se može prilagoditi za ovu priliku može biti ulazna procesija s Evanđelistarom [9], ili ako nema procesije, njegovo postavljanje na oltar [10].

Raspored biblijskih čitanja, postavljen od Crkve u Lekcionaru, pruža mogućnost upoznavanja cjelokupne riječi Božje [11]. Stoga je potrebno poštivati naznačena čitanja, bez da ih se zamjenjuje ili ispušta, koristeći odobrena izdanja Biblije za liturgijsku uporabu [12]. Navještaj čitanja iz Lekcionara uspostavlja vezu jedinstva među svim vjericima koji ga slušaju. Razumijevanje strukture i svrhe Službe riječi pomaže zajednici vjernika da prihvati spasiteljsku Božju riječ [13].

Preporučeno je pjevanje pripjevnog psalma, odgovora molitve Crkve [14]; stoga je prikladno da u svakoj zajednici bude onih koji će obavljati službu psalmista [15].

Homilija tijekom liturgijske godine, polazeći od biblijskih čitanja, vjericima tumači otaštva vjere i pravila za kršćanski život [16]. „Pastiri u prvom redu imaju veliku odgovornost tumačenja i omogućavanja svima da shvate Sveto pismo. Budući da je to knjiga naroda, oni koji su pozvani biti služitelji riječi moraju osjetiti snažnu potrebu da je učine dostupnom svojoj zajednici“ [17]. Biskupi, svećenici i đakoni moraju osjećati predanost

pri izvršavanju ove službe posebnom posvećenošću, koristeći sredstva koja Crkva predlaže [18].

Posebna važnost pridaje se šutnji koja pogoduje razmatranju, te tako omogućuje sluša- telju da Božju Riječ prihvati srcem [19].

Crkva je uvijek pokazivala posebnu pozornost onima koji u zajednici naviještaju Riječ Božju: svećenicima, đakonima i čitačima. Ova služba zahtijeva posebnu unutarnju i vanjsku pripremu, poznavanje teksta koji treba navijestiti i potrebnu pripremu za nje- gov navještaj, izbjegavajući bilo kakvu improvizaciju[20]. Postoji mogućnost uvođenja kratkih i prikladnih napomena u čitanja [21].

Zbog vrijednosti koju ima Božja Riječ, Crkva poziva da se pažnja posveti ambonu s ko- jeg se naviješta [22]; to nije funkcionalan namještaj, već dostojanstveno mjesto priprav- ljeno za Božju riječ, a koje se nalazi u odnosu prema oltaru: govorimo o stolu Riječi Božje i Kristova Tijela, bilo da se odnosi na ambon ili nadasve, na oltar [23]. Ambon je rezerviran za čitanja, pripjevni psalam i vazmeni navještaj; s njega se može držati homi- lija i molitva vjernika, a manje je prikladno koristiti ga za tumačenja, obavijesti ili za rav- nanje pjevanja [24].

Knjige koje sadrže odlomke Svetog pisma kod slušatelja pobuđuju poštovanje prema misteriju Boga koji govori svome narodu [25]. Zbog toga molimo da se vodi računa o njihovoj kvaliteti i pravilnom korištenju. Nije prikladno posezati za listićima, fotokopi- jama i ostalim pastoralnim pomagalima koja bi se koristila kao zamjena za liturgijske knjige [26].

Uoči ili u danima nakon nedjelje Božje riječi, preporuča se organiziranje formacijskih susreta kako bi se naglasila vrijednost Svetog pisma u liturgijskim slavljinama; to može bi- ti prilika da se više nauči o: tome kako Crkva čita Sveto pismo u molitvi, kontinuirano, polukontinuirano i tipološki; koji su kriteriji za liturgijsku raspodjelu različitih biblijskih knjiga tijekom godine i u njezina različita vremena; strukturi nedjeljnih i dnevnih ciklusa misnih čitanja [27].

Nedjelja Božje riječi ujedno je i prigoda da se produbi odnos između Svetog pisma i li- turgije časova, molitve psalama i himana iz Časoslova, biblijskih čitanja, potičući zajed- nička slavlja Jutarnje i Večernje [28].

Među brojnim svecima i sveticama, koji su svi svjedoci Evanđelja Isusa Krista, sveti Je- ronim može biti primjer velike ljubavi prema Božjoj riječi. Kao što se nedavno podsjetio papa Franjo, bio je „neumorni učenjak, prevoditelj, egzeget, duboki poznavatelj i stra- stveni širitelj Svetog pisma. [...] Slušajući Sveto pismo, Jeronim pronalazi sebe, lice Boga i svoje braće i sestara, i produbljuje ljubav prema zajedničkom životu“ [29].

Ova Bilješka ima nakanu probuditi, u svjetlu Nedjelje Božje riječi, svijest o važnosti Sve- tog pisma za naš vjernički život, počevši od njegova odjeka u liturgiji koja nas stavlja u živi i trajni dijalog s Bogom. „Božja riječ koja se sluša i slavi, poglavito u euharistiji, hrani i iznutra jača kršćanske vjernike i osposobljuje ih za vjerodostojno svjedočenje Evanđe- lja u svakodnevnom životu“ [30].

Iz Kongregacije za bogoštovlje i stegu sakramenata, 17. prosinca 2020.

✠ Robert kard. Sarah, prefekt
✠ Arthur Roche, nadbiskup tajnik

-
- [1] Usp. FRANJO, Apostolsko pismo u obliku motuproprija *Aperuit illis*, 30. rujna 2019.
- [2] FRANJO, *Aperuit illis*, br. 8; Drugi vatikanski sabor, Dogmatska konstitucija *Dei verbum*, br. 25: „Stoga je nužno da svi klerici, u prvom redu Kristovi svećenici i ostali, koji se kao đakoni ili katehete legitimno posvećuju služenju riječi, prijanjaju uz Pisma ustrajnim svetim čitanjem i marnim proučavanjem da nitko od njih – dok mora dijeliti povjerenim mu vjernicima prebogato blago Božje riječi, napose u svetom bogoslužju – ne postane jalov propovjednik Božje riječi izvana, jer ju ne sluša iznutra. Isto tako Sveti sabor gorljivo i na poseban način potiče sve Kristove vjernike, a osobito članove redovničkih zajednica, da čestim čitanjem božanskih Pisama izuče najuzvišenije poznavanje Isusa Krista (Fil 3,8). Jer nepoznavanje Pisama jest nepoznavanje Krista“.
- [3] Drugi vatikanski sabor, Dogmatska konstitucija *Dei verbum*; Benedikt XVI., postsinodalna apostolska pobudnica *Verbum Domini*
- [4] Usp. *Sacrosanctum Concilium*, br. 7, 33; Opća uredba Rimskog misala (IGMR), br. 29; Red misnih čitanja (OLM), br. 12.
- [5] Usp. OLM, br. 5.
- [6] Usp. IGMR, br. 60; OLM, br. 13.
- [7] Usp. OLM, br. 17; *Caeremoniale Episcoporum*, br. 74.
- [8] Usp. OLM, br. 36, 113.
- [9] Usp. IGMR, br. 120, 133.
- [10] Usp. IGMR, br. 117.
- [11] Usp. IGMR, br. 57; OLM, br. 60.
- [12] Usp. OLM, br. 12, 14, 37, 111.
- [13] Usp. OLM, br. 45.
- [14] Usp. IGMR, br. 61; OLM, br. 19-20.
- [15] Usp. OLM, br. 56.
- [16] Usp. OLM, br. 24; Kongregacija za bogoštovlje i stegu sakramenata, *Homiletski direktorij*, br. 16 .
- [17] FRANJO, *Aperuit illis*, br. 5; *Homiletski direktorij*, br. 26.
- [18] Usp. FRANJO, Apostolska pobudnica *Evangelii gaudium*, br. 135-144; *Homiletski direktorij*.
- [19] Usp. IGMR, br. 56; OLM, br. 28.
- [20] Usp. OLM, br. 14, 49.
- [21] Usp. OLM, br. 15, 42.
- [22] Usp. IGMR, br. 309; OLM, br. 16.
- [23] Usp. OLM, br. 32.
- [24] Usp. OLM, br. 33.
- [25] Usp. OLM, br. 35; *Caeremoniale Episcoporum*, br. 115.
- [26] Usp. OLM, br. 37.
- [27] Usp. OLM, br. 58-110; *Homiletski direktorij*, br. 37-156.

- [28] Opća uredba Liturgije časova, br. 140: „Čitanje Svetoga pisma, koje se po staroj tradiciji javno obavlja u liturgiji, i to ne samo u euharistijskom slavljenju nego i u božanskoj službi, treba da svi kršćani veoma cijene. Sama ga naime Crkva predlaže: ne po izboru pojedinaca niti po sklonostima raspoloženja, nego u odnosu s otajstvom što ga Zaručnica Kristova razvija tijekom godine [...]. Osim toga, u liturgijskom slavljenju čitanje Svetoga pisma uvijek je popraćeno molitvom“.
- [29] FRANJO, Apostolsko pismo *Scripturae sacrae affectus*, prigodom 1600-te obljetnice smrti sv. Jeronima, 30. rujna 2020.
- [30] Usp. FRANJO, Apostolska pobudnica *Evangelii gaudium*, br. 174.

**PORUKA PRIGODOM DANA POSVEĆENOG ŽIVOTA 2021.
KONGREGACIJA ZA USTANOVE POSVEĆENOG ŽIVOTA
I DRUŽBE APOSTOLSKOG ŽIVOTA**

Svim posvećenim osobama

Obraćamo vam se uoči dana dragog svima nama, svim posvećenim muškarcima i ženama. Dan posvećen našem uzvišenom pozivu preko kojeg Božja ljubav prema muškarcima, ženama i cijelom svijetu blista na različite načine... U utorak, 2. veljače 2021. godine u Bazilici sv. Petra u Rimu u 17.30 sati slavit ćemo XXV. svjetski dan posvećenoga života. Iako će papa Franjo predvoditi euharistijsko slavlje bez radosnih lica koja su bila prisutna prethodnih godina, ipak će slavlje biti u ozračju plodne zahvalnosti koja obilježava naše živote.

Ovim pismom želimo nadići višemjesečnu tjelesnu distancu nametnutu zbog pandemije izraziti svakomu pojedinom od vas kao i svakoj zajednici svoju blizinu i blizinu svih onih koji rade u Dikasteriju. Mjesecima pratimo vijesti koje nam pristižu iz zajednica iz cijelog svijeta: zbunjenost, širenje zaraze, smrt, ekonomske poteškoće i strahovi, opadanje broja posvećenih osoba... ali također i vjernost prokušana kroz trpljenje, hrabrost, iskreno svjedočanstvo čak i usred boli i nesigurnosti, podržavajući jedni druge u nevoljama i patnjama, brineći za najugroženije, osobito svojom blizinom, djelotvornom ljubavlju i služenjem čak i pod cijenu vlastita života (usp. *Fratelli tutti*, II).

Ne možemo navesti sva vaša imena, ali molimo Božji blagoslov za sve vas, kako biste mogli prijeći s „ja“ na „mi“ shvaćajući da smo »svi na istom brodu, svi krhki i dezorijentirani, ali istovremeno važni i potrebni, svi pozvani zajedno veslati« (papa Franjo, *Izvanredni trenutci molitve*, 27. ožujka 2020.). Budite Samarijanci ovih dana, nadilazeći napast zatvaranja u sebe i plača nad samima sobom, ili zatvaranja očijupred bolom, patnjom i siromaštvom tolikih muškaraca i žena diljem svijeta.

U enciklici *Fratelli tutti*, papa Franjo poziva nas djelovati zajedno, u svima buditi »sveopću čežnju za bratstvom« (br. 8.), sanjati zajedno (br. 9.) kako bismo »na suvremene pojave isključivanja i odbacivanja drugih, mogli odgovoriti novom vizijom bratstva i socijalnog prijateljstva« (br. 6.).

Posvećeni muškarci i žene u redovničkim, monaškim i kontemplativnim zajednicama, u svjetovnim institutima i novim oblicima ustanova posvećenog života, članovi *Reda djevičica (Ordo virginum)*, pustinjaci, članovi družbi apostolskog života, sve vas pozivamo da stavite ovu encikliku u središte svoga života, formacije i poslanja. Ne možemo više zanemarivati ovu istinu: svi smo mi braća i sestre, kako i molimo u molitvi „Oče naš“, možda nedovoljno svjesni da »bez otvorenosti Ocu svih, pozivanje na izgradnju bratstva biva neutemeljeno« (br. 272.).

Ova enciklika, pisana u povijesnom trenutku kojeg je papa Franjo sam nazvao »trenutkom istine« dragocjeni je dar svim oblicima posvećenog života koji, usprkos mnogim ranama nanesenim bratstvu, mogu u njemu pronaći korijene proroštva.

Suočeni smo s novim pozivom Duha Svetoga. U svjetlu učenja o Crkvi -zajednici, upravo onako kako je sv. Ivan Pavao II, poticao posvećene osobe da »budu eksperti zajedništva i da prakticiraju duhovnost zajedništva« (*Vita consecrata*, br. 46.), papa Franjo, crpeći nadahnuće od sv. Franje, utemeljitelja i nadahnitelja tolikih ustanova posvećenog života, proširuje perspektivu i poziva nas da budemo arhitekti univerzalnog bratstva, čuvari zajedničkog doma: zemlje i svakog stvorenja (usp. *Laudato si'*). Braća i sestre prema svima, bez obzira na vjeru, kulturu i tradiciju, jer budućnost nije „jednobojna“ (FT, br. 100.) i svijet je poput poliedra koji dopušta da mu ljepota prosijava kroz različite oblike ploha...

Riječ je o otvaranju putova za praćenje, preobražavanje i stvaranje; razvijanju projekata koji promiču kulturu susreta i dijaloga među ljudima različitih naroda i naraštaja; započinjući u vlastitoj zajednici, a onda dohvaćajući svaki kutak zemlje i svako stvorenje, jer nikada kao u vrijeme pandemije nismo iskusili kako je sve povezano, kako sve utječe jedno na drugo (usp. *Laudato si'*).

»Sanjajmo, stoga, kao jedna ljudska obitelj, kao suputnici koji dijele isto tijelo, kao djeca iste zemlje koja ja naš dom, svatko od nas donoseći bogatstvo svoga vjerovanja i uvjerenja, svatko od nas svojim glasom, kao braća i sestre svih« (FT, br. 8.) Stoga, u svjetlu ovoga sna povjerenog našim rukama, našoj živoj zauzetosti i našoj ustrajnosti, ovaj nadolazeći 2. veljače bit će opet divan blagdan slave i hvale Gospodinu za dar našega poziva i poslanja!

Svakoga od vas povjeravamo Mariji, našoj Majci, Majci Crkve, vjernoj ženi, i u ovoj godini posvećenoj sv. Josipu, njezinu zaručniku. Bili ojačani u živoj vjeri, sigurnoj i radosnoj nadi, te poniznoj i djelotvornoj ljubavi.

Zazivamo blagoslov Oca, Sina i Duha Svetoga, našega milosrdnog Boga, na svakog od vas.

Kardinal João Braz de 'Aviz, prefekt Kongregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života

Vatikan, 18. siječnja 2021.

Mons. José Rodríguez Carballo,
tajnik Kongregacije

**PORUKA BISKUPA HRVATSKE BISKUPSKE KONFERENCIJE
SA 61. PLENARNOG ZASJEDANJA
ODRŽANOG 18. I 19. SIJEČNJA 2021. U ZAGREBU**

1. *Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, Otac milosrđa i Bog svake utjehe! On nas tješi u svakoj našoj nevolji da bismo i mi sve koji su u nevolji mogli tješiti onom utjehom kojom nas same tješi Bog. Jer kao što su obilate patnje Kristove u nama, tako je po Kristu obilata i utjeha naša (2 Kor 1,3-5).*

Ovim riječima sv. Pavla sve vas, poštovana i draga braćo i sestre, napose one izravno pogođene bolešću COVID-19 i smrću najbližih, kao i one koji trpe od posljedica razornoga potresa u Zagrebu i okolici, a potom u Petrinji, Sisku, Glini i okolici, suosjećajnim srcem, ispunjeni kršćanskom nadom na početku 2021. godine, od srca pozdravljamo.

U godini koja je iza nas napustili su nas toliki mili i dragi ukućani, susjedi, prijatelji, svećenici, redovnici i redovnice, a među njima i drage nam uspomene mons. Mile Bogović, prvi gospićko-senjski biskup. Bolest COVID-19 znatno je izmijenila živote svih nas, ali je pokrenula i snažniju međuljudsku solidarnost, u čemu od početka njezine pojave posebno prednjače liječnici, medicinske sestre i ostali bolnički djelatnici koji se danomice izlažu opasnosti da bi pomogli oboljelima.

Svakodnevno svjedočimo da pandemija ostavlja teške posljedice na cjelokupan život, a osobito na bolesne, starije i nemoćne osobe koje su prepuštene samoći. Nisu pošteđene ni obitelji od kojih se neke, uz ekonomsku nestabilnost koja je pogodila sve, suočavaju i s povećanjem obiteljskih problema, pa i nasilja. Pogođena je i cijela društvena zajednica: odgojno-obrazovne ustanove, društveni i kulturni život, privreda, kao i sve drugo što znači život jednoga društva.

Želimo podsjetiti da je sve to imalo posljedice i na život Crkve. Uvelike je bio ograničen liturgijski i općenito pastoralni život. Neko vrijeme nismo mogli slaviti misu s narodom, a i danas to činimo u ograničenim uvjetima. Nije se moglo na redovit i uobičajen način provoditi župnu katehezu, slaviti prve pričesti i krizme, a ograničen je i uobičajen blagoslov obitelji, kao i mnoga vjernička okupljanja. Tako su se i mnoge naše župe susrele s novim pastoralnim izazovima i materijalnim poteškoćama. No, ima i pozitivnih pokazatelja. Mnogi su otkrili važnost obiteljske duhovnosti i zajedničke molitve. Nastojalo se putem društvenih medija prenijeti poruku evanđelja da dopre do svih koji su potrebni ohrabrenja i utjehe, solidarnosti i karitativne potpore, te se pružala psihološka i duhovna pomoć.

2. I kad smo se ponadali da će nam se s 2021. godinom vratiti toliko potrebna sigurnost, dogodio se niz potresa koji su pogodili prvo naš glavni grad Zagreb u ožujku, a onda Banovinu i Sisačku biskupiju u prosincu prošle godine. Uništeni su dijelovi gradova i sela. Nažalost, neki su u potresu izgubili i svoje najmilije. Mnoge su obitelji u trenutku ostale bez ičega. Oni koji su dotada živjeli u sigurnosti vlastita doma, pronalazili su utočište u kakvoj dvorani, kamp-kućici ili kontejneru. Razrušene su i oštećene

mnoge crkve u Zagrebačkoj nadbiskupiji i Sisačkoj biskupiji, a katedrale u Zagrebu i Sisku pretrpjele su velika oštećenja pa su zatvorene za bogoslužje.

U toj tragičnoj situaciji naši su sugrađani odmah shvatili što im je činiti. Uz bolničke hitne službe i vatrogasce, policiju, vojsku, HGSS, Caritas, Crveni križ, brojne su i navijačke skupine kao i mnogi pojedinci osjetili da ne mogu stajati ravnodušni, nego trebaju priteći u pomoć, sami se žrtvovati i izložiti brojnim izazovima i potrebama ugroženih ljudi. Tako se pokrenulo veliko djelo ljudske solidarnosti iz svih krajeva naše domovine i iz inozemstva. Podsjetilo nas je to na iskustvo Domovinskoga rata. Tako je i ova prirodna katastrofa učvrstila naše zajedništvo i oživjela u mnogima snažene osjećaje solidarnosti koja se dokazuje konkretnim djelima. Kao što smo prije trideset godina bili uvjereni da slogom i solidarnošću možemo obraniti ugroženu slobodu, tako i danas vjerujemo i nadamo se zajedništvom i solidarnošću pobijediti ove trenutne nevolje i brojne izazove.

Razmatrajući Božje čovjekoljublje u životnim stradanjima, sv. Ivan Zlatousti je nakon razornoga potresa u Antiohiji izrekao ove riječi: »Veliki su plodovi potresa. Pogledajte Gospodinovo čovjekoljublje, koje potresa grad a utvrđuje dušu, koje drma temelje a ukrjepļujemisli, koje pokazuje slabost grada, a volju čini snažnom! Obrati pažnju na njegovo čovjekoljublje: On pokoleba za malo – a utvrdi za svagda. Potres za dva dana, da bi njegova darežljivost ostala za sva vremena, ožalostili ste se za kratko – a utvrdili zauvijek. (...) Gospodar svega koji u svojim rukama drži svemir, potresa ga ne zato da bi ga srušio, nego da bi nas obratio spasenju.«

Znamo, braćo i sestre, da potrebe nadilaze naše mogućnosti pa nas često obuzima osjećaj nemoći pred tako zahtjevnim djelima. Stoga se uz našu dobru volju i spremnost obraćamo Svemogućemu, jer »ako Gospodin kuću ne gradi, uzalud se muče graditelji« (Ps 127,1). To nas sve potiče da se ne oslanjamo samo na sebe i svoje moći, već da svoje pouzdanje stavimo u Gospodina, ma u kakvoj se situaciji našli. On će nam pomoći ako ga zamolimo i dopustimo mu da s nama gradi i obnavlja što je razrušeno.

3. Suočeni s iskustvom teškoga stradanja i bolesti, pozvani smo ugledati se u primjer biblijskoga Joba koji se, nakon što je odjednom izgubio sve što je imao, baca ničice na zemlju, klanja se i govori: »Gospod dao, Gospod oduzeo! Blagoslovljeno ime Gospodnje!« (Job 1,2). Job nas svojim primjerom potiče da sve što nam se događa prihvatimo s pouzdanjem u Boga, jer on je nakon velikih gubitaka i patnje već u ovome životu primio utjehu, blagoslov i sretan život (usp. Job 42,10-17).

U razumijevanju bolesti i prirodnih katastrofa s velikim poštovanjem i otvorenošću posizemo za vrijednom riznicom znanosti, misaonih sinteza i stručnih odgovora, pretočenih u sasvim konkretne sustave i korake pomoći. No u traženju smisla ljudske patnje, u traženju odgovora na pitanje *zašto* upravljamo svoj pogled prema Isusu Kristu. U njegovu patničkom kriku: »Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?« (Mt 27,46), izrečene su i zbijene sve patnje i boli čovječanstva. Krik s križa i uskrsnuće vrhunac su Kristova utjelovljenja i poistovjećenja sa svakim čovjekom u njegovim patnjama. U Kristovu uskrsnuću odgovor je i na sve naše sadašnje boli i tjeskobe, a po Duhu Branitelju i Tješitelju koji nam je darovan, tijesno smo sjedinjeni s Gospodinom te se i sav naš život, već

sada na zemaljskom putu, krijepi i nadahnjuje snagom, smislom i bogatstvom Kristova križa i uskrsnuća. To je Božja spasiteljska ljubav u kojoj se svakome od nas, štoviše svakome čovjeku, otvara perspektiva uskrsne preobrazbe i punine besmrtnoga života.

4. Vrijeme koje je pred nama zahtijeva zajedničku i osobnu odgovornost i brigu u promicanju zaštite života, dobrobiti pojedinca i cijeloga društva. Pritom valja imati u vidu kako dobrobit društva ovisi o dobrobiti svakoga pojedinca i obitelji. Što se tiče pitanja cijepjenja, koje je posljednjih tjedana u središtu javnosti, papa Franjo je nedavno izrazio svoje mišljenje o njegovu primanju cjepiva iz »etičkih razloga«, tj. da se ne dovede u pitanje »vlastito zdravlje i život, kao i život drugih ljudi«. S obzirom na određene moralne dvojbe Sveta je stolica nedavno izdala nekoliko razjašnjenja, čuvajući u svemu slobodu savjesti i osobnu odgovornost u odluci o primanju cjepiva.

Ovo će vrijeme i ubuduće zahtijevati razboritost djelovanja Crkve, uključujući i liturgijski život i pastoralne aktivnosti. Stoga uvijek vodimo računa da se sačuva vlastiti identitet našega vjerničkoga života. Zbog ograničenosti naših okupljanja, za koju se nadamo da će što prije prestati, razvijajmo različite oblike rada u manjim skupinama, koristimo se novim komunikacijskim sredstvima u evangelizaciji i katehezi, a napose još veću pozornost posvetimo promicanju obitelji kao *kućne Crkve*.

Osim toga pozivamo vas da i dalje pridonosite očitovanju lica dobrote i solidarnosti, osobito prema onima na područjima ugroženima potresom. Nastavimo se u skladu sa svojim mogućnostima uključivati u različite inicijative za pružanje pomoći, kako stradalom stanovništvu tako i izgradnji i obnovi razrušenih domova, škola, bolnica, crkava, kulturnih i drugih objekata neophodnih za život. Spremnost na pomaganje i mnogobrojna djela ljubavi svjedoče ono što jesmo i što bismo uvijek trebali biti: svjedoci nove nade, novoga života, svjedoci uskrsnuća.

Draga braćo i sestre, u nedjeljnim euharistijskim slavljinama, u svakodnevnoj i ustrajnoj molitvi, nastavimo pronalaziti najdublje nadahnuće i snagu za vlastito suočavanje s poteškoćama i za djelotvornu ljubav spram bližnjih.

Cijelu domovinu i sve njezine građane, a posebice potresom ranjenu Zagrebačku nadbiskupiju i Sisačku biskupiju, sve žrtve pandemije koronavirusa i razornih potresa, preporučujemo zagovoru Blažene Djevice Marije, naše Najvjernije odvjetnice, svetoga Josipa, zaštitnika Crkve i domovine, blaženog Alojzija Stepinca koji je bio duhovni pastir na područjima koja su danas pogođena potresima, kao i svih naših svetih zaštitnika, a sve koji su dobro činili i dobro čine, neka Dobri Otac stotruko nagradi.

Zagreb, 19. siječnja 2021.

Vaši biskupi

PORUKA PRIGODOM DANA POSVEĆENOG ŽIVOTA 2021.**– 2. veljače 2021. –**

Poštovane redovnice, redovnici i laici posvećeni u svijetu,
drage sestre i draga braćo u Kristu!

1. Kad smo vam prošle godine upućivali Poruku za Dan posvećenog života, nismo mogli niti slutiti pred kakvim će kušnjama biti svijet, naša domovina, a s njome i Crkva. Još smo uvijek svjedoci pandemije koja je pogodila cijeli svijet i koja nam je bitno promijenila način života, način kako se susrećemo, pa i način kako slavimo Božja otajstva. Mnogi su se razboljeli, a velik je broj naših sugrađana i umro. Među njima bile su i Bogu posvećene osobe. Osim toga, našu su domovinu pogodili razorni potresi, najprije onaj u Zagrebu i okolici, a onda i onaj u Petrinji, Sisku i Glini s okolicom. Mnogi su ostali bez krova nad glavom, a nekoliko je osoba i smrtno stradalo. U ovim okolnostima bili smo svjedoci solidarnosti koju su iskazali redovnice, redovnici i laici posvećeni u svijetu. Premda su često i njihove zajednice bile pogođene ovim nevoljama, nisu prestajali gledati na druge te su nastojali pomoći i biti blizu. Potičemo vas da i dalje nastojite ohrabriti sve oko sebe, pružajući i duhovnu i materijalnu pomoć. Upravo se u ovim nevoljama vidi kako je važna nenavezanost na materijalno i sloboda za Boga i za brata čovjeka.

2. Prošle godine papa je objavio encikliku *Fratelli tutti*, pozivajući se već i naslovom na riječi Opomena svetog Franje Asiškog upućene njegovoj braći: »Svi, braćo (tal. *fratelli tutti*), gledajmo dobrog pastira, koji podnese muku križa da spasi ovce svoje. Za Gospodinom su išle ovce njegove u trudu i naporu, u sramoti i gladi, u slabosti i kušnji i u svemu ostalome, i za to su od Gospodina primile život vječni. Stoga je velika sramota za nas sluge Božje što su sveci učinili djela, a mi želimo odatle primiti čast i slavu samo pripovijedajući ih i propovijedajući o njima« (Opomene 6). Sveti Franjo promatra svoju braću na evanđeoski način, kao ovce čiji je Pastir za njih podnio muku. Uspoređuje ih s prvim učenicima koji su, također poput ovaca, slijedili Pastira i u nevoljama. Bogu posvećene osobe uvijek su pozvane da budu zagledane u Gospodina, da njega nasljeđuju i u nasljedovanju njega da znadu prihvatiti i nevolje koje ih snalaze. To se ostvaruje u bratstvu i sestrinstvu, u međusobnim odnosima, a ne bježeći od njih. Još više, prema papinoj viziji, ova dimenzija bratske ljubavi ostvaruje se u otvorenosti prema drugima (usp. *Fratelli tutti*, 6). Papa stoga poziva na svjetsko bratstvo (usp. isto, 8). Ni osobe posvećena života ne mogu prema tom pozivu ostati ravnodušne. Potrebno je najprije članove vlastite zajednice doista prepoznati kao braću, kao sestre, kao dionike istog duhovnog poziva i poslanja. Takvo življenje bratstva i sestrinstva sa svojom nesebičnom ljubavlju ima misijsku snagu svjedočenja evanđelja. Ljubav se po svojoj naravi ne može živjeti samo u jednom zatvorenom krugu, nego se nužno mora širiti prema van. Stoga je potrebno doživljavati i sve pripadnike Crkve i sve kršćane kao braću i sestre koji su krenuli na put nasljedovanja stopa Gospodina našega Isusa Krista, bilo da je riječ o članovima crkvene hijerarhije, bilo da je riječ o ostalim vjernicima. Bratska ljubav isključuje svako ogovaranje i ocrnjivanje, a podrazumijeva opraštanje i zauzetu molitvu za svakoga. Konačno, u papinoj viziji, svi su ljudi braća jer im je Bog svima Stvoritelj. Ovo uni-

verzalno bratstvo stoji kao poziv i pred Bogu posvećenim osobama. Upravo bi one trebale svjedočiti takvu otvorenost, polazeći od uvjerenja kako Bog želi da se svi ljudi spase. Isus nam svojim primjerom pokazuje da vječno spasenje neke osobe započinje i tako što se prepoznaju njihove konkretne potrebe, pa liječi bolesne, poučava, oprašta grijeh. Prepoznati potrebe drugoga, bez razlike je li vjernik ili nije, znak je bratske ljubavi koju trebamo svjedočiti.

3. Već smo zašli u Godinu svetog Josipa. U svome apostolskom pismu *Patris corde* kojim je najavio ovu Godinu, papa predstavlja svetog Josipa kao voljenog oca i nježnog oca punog ljubavi, pa polazeći od njegova primjera kaže: »Zli nas tjera da svoju slabost gledamo negativno, dok je Duh nježnom ljubavlju iznosi na vidjelo. Nježnost je najbolji način da dodirnemo ono krhko u nama. Upiranje prstom i osuđivanja, što često koristimo u odnosu prema drugima, znak su nesposobnosti da u sebi prihvatimo vlastitu slabost, vlastitu krhkost« (*Patris corde*, 2). Prihvatiti vlastitu krhkost bitan je korak na putu osobnog obraćenja i na putu prihvaćanja drugih kao braće i sestara s njihovim slabostima i krhkostima. Papa podsjeća i da se sveti Josip »zaziva kao zaštitnik nesretnika, potrebitih, prognanika, nevoljnika, siromaha i umirućih. Prema tomu, Crkva ne može ne pokazati posebnu ljubav prema našoj najmanjoj braći i sestrama, jer je Isus pokazivao osobitu brigu za njih i osobno se poistovjećivao s njima. Od svetog Josipa moramo naučiti tu istu brigu i odgovornost. Moramo naučiti voljeti dijete i njegovu majku, voljeti sakramente i milosrđe, voljeti Crkvu i siromašne. Svaka od tih stvarnosti uvijek je dijete i njegova majka« (*Patris corde*, 5). Bogu posvećene osobe pozvane su živjeti svoj zavjet djevičanstva sa sviješću da su istovremeno pozvani biti očevi i majke svima koji su u potrebi i u njima prepoznati Isusa o kojem se sveti Josip brinuo.

4. Stoga vas potičemo, braćo i sestre, da u razdoblju koje je pred nama uzmete k srcu primjer svetog Josipa, da znadete, poput njega, u sjeni, ne težeći za slavom, u životu za druge, biti braća i sestre svim ljudima i sve ljude prepoznati kao braću i sestre. Osobito je to potrebno u odnosu prema onima koji su pogođeni nedavnim nevoljama. Sveti Josip, koji nije mogao do kraja razumjeti tajnu Isusova utjelovljenja i Marijina poslanja, neka nam bude poticaj da s pouzdanjem prihvatimo i tajnu vremena u kojem živimo i nevolja s kojima se susrećemo.

Želimo vam s takvim pouzdanjem proslavite i Dan posvećenog života!

28. siječnja 2021.

U ime Vijeća Hrvatske biskupske konferencije
za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskoga života,
msgr. Zdenko Križić, predsjednik

U ime Hrvatske redovničke konferencije,
o. Slavko Slišković, predsjednik

**PORUKA ZA DAN ŽIVOTA 2021.
PREDSJEDNIKA VIJEĆA ZA ŽIVOT I OBITELJ HBK
– 7. veljače 2021. –**

UDOMLJAVANJEM ISKAZATI KRŠĆANSKU LJUBAV DAJUĆI DOM

Uz Dan života 2021. godine, Vijeće Hrvatske biskupske konferencije za život i obitelj ovom porukom želi skrenuti pozornost vjerničke i svekolike javnosti na aktualnu problematiku udomiteljstva koja je, među ostalim, u Hrvatskoj obilježena nedostatnim brojem i neravnomjernom geografskom zastupljenosti udomiteljskih obitelji. Isto tako, želi se uputiti poticaj ponajprije vjerničkim obiteljima da se, putem instituta udomiteljstva, odluče dati dom djeci i odraslim osobama iskazujući tako na konkretan način vjerodostojnu kršćansku ljubav i solidarnost.

Iako je tema ovogodišnje poruke određena prije razornoga potresa na Banovini, njezin naslov odnosi se i na ljubav i solidarnost mnogih koji su se odlučili dati dom stradalnicima s potresom pogođenih područja primajući ih u svoj dom, ustupajući im stanove i apartmane ili donirajući im kamp-kućice i stambene kontejnere. Tako su na neki način postali dionici udomiteljstva, iako taj oblik zbrinjavanja nije zapsan u pravnim aktima nego u srcu čovjeka koji uviđa nevolju bližnjega. Svima njima, kao i svima drugima koji su se na bilo koji način solidarizirali sa stradalnicima, Vijeće iskazuje iskrenu zahvalnost. Uviđajući kako se još jednom potvrdilo da Hrvatska ima veliko srce i da je velika nevolja ujedinjuje, Vijeće izražava nadu da će se to jedinstvo u dobroti nastaviti i nadalje u cilju izgrađivanja boljeg i pravednijeg društva.

Poput udomiteljstva, sva ta djela ljubavi i solidarnosti mogu se uvrstiti u Kristov odgovor na posljednjem sudu onima koji su ga za života znali prepoznati u bližnjima u potrebi: »Zaista, kažem vam, što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste!« (Mt 25,40).

Udomiteljstvo, kojim se djetetu ili odrasloj osobi osiguravaju smještaj i skrb u udomiteljskoj obitelji, u Republici Hrvatskoj regulirano je Zakonom o udomiteljstvu (NN 115/18) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2019. godine. Uz prateću kampanju, donošenjem zakona nastojalo se povećati broj onih koji će se odlučiti za takav oblik skrbi izvan vlastite obitelji. U odnosu na smještaj u ustanovu, udomiteljstvo je prepoznato kao prirodnije i humanije, jer se temelji na načelima obiteljskog okruženja, održivosti socijalnih veza i uključenosti samih korisnika. Uz to, udomiteljska obitelj korisnika prihvaća kao svojega člana, a korisnik dobiva osjećaj pripadnosti obitelji. Zato se u novije vrijeme upravo taj oblik skrbi preferira i zagovara.

U božićnom vremenu pred očima nam je bila Sveta nazaretska obitelj, o čijem blagdanu je papa Franjo poručio u nagovoru uz molitvu Anđeoskog pozdravljenja 27. prosinca 2020. godine: »Lijepo je razmišljati o tomu da je Sin Božji želio, kao i sva djeca, toplinu obiteljskoga gnijezda i imao potrebu za tim. Upravo zato što je to Isusova obitelj, obitelj iz Nazareta je uzorna obitelj u kojoj sve obitelji na svijetu mogu pronaći svoju

sigurnu referentnu točku i sigurno nadahnuće.« Sveta obitelj nam može biti referentna točka i sigurno nadahnuće i za udomljavanje i posvajanje. Prisjetimo se kako je Marija svojim „Neka mi bude“ (Lk 1,38) pružila dom Isusu u svojoj utrobi, a sveti Josip ga je s Marijom primio u svoj dom i time posvojio. Odluka o posvojenju ni za Josipa nije bila jednostavna. Dvojbe mu je razriješio sâm Bog potvrdivši putem anđela da je Isus Njegov sin. Isus je bio svjestan tko mu je Otac i održavao je vezu s njim. Pa ipak, do svoje 30. godine boravio je u skrovitom obiteljskom gnijezdu u Nazaretu proživljavajući sve radosti i teškoće svojstvene ljudskim obiteljima. Valja podsjetiti i da je Isus umirući na križu svetom Ivanu predao svoju majku. To bi se moglo shvatiti i kao svojevrsno udomljavanje odrasle osobe, jer »od toga časa uze je učenik k sebi« (Iv 19,27).

Neki sveci i svetice poput svetoga Andrije Bessettea bili su posvojeni. Drugi su poput svetoga Tome Mora bili udomitelji, odnosno posvojitelji. Njihovi primjeri vrijedni su nasljedovanja. Ipak, u Godini svetoga Josipa, Isusova poočima, usmjerimo svoj pogled i misli prema njemu moleći ga za pomoć i vodstvo. Udomiteljstvo je poseban poziv koji treba prepoznati i razlučiti u svom srcu, baš kao što je to sveti Josip učinio, jer nisu svi pozvani biti udomitelji. No po sakramentu krštenja, poslanje svakoga kršćanina jest ljubiti svoga bližnjega i velikodušno mu služiti. Stoga svaki kršćanin, ako i nema poziv na udomiteljstvo, pozvan je pružati potporu udomiteljima i stvarati takve uvjete kako bi se što veći broj kršćanskih supružnika odlučio postati udomiteljima, a osobito u krajevima gdje udomiteljstvo nije zaživjelo. Veliku ulogu u tome mogle bi odigrati župne zajednice.

Pri tome se uvijek valja držati načela koja su definirana i Zakonom o udomiteljstvu, prije svega načelom najboljeg interesa korisnika, a odmah zatim načelima ravnopravnosti u obiteljskom okruženju, održivosti socijalnih veza, uključenosti korisnika i zabrane diskriminacije. Na tome tragu, kao što je već bilo navedeno u priopćenju Vijeća HBK za život i obitelj iz listopada 2020. godine, od presudne je važnosti da odluke koje se donose u vezi s udomljavanjem budu isključivo u najboljem interesu djece i starijih osoba. Nipošto se ne smije dogoditi da te odluke budu uvjetovane nekim drugim interesima ili ideologijama koje korisnike mogu dovesti u situaciju društvene izolacije i potencijalne diskriminacije.

Djeci i mladima bez odgovarajuće roditeljske skrbi potrebno je toplo i ljubavljivo prožeto obiteljsko gnijezdo koje svoju najzdraviju jezgru ima u skladnom braku muškarca i žene. Jednako tako toplina doma potrebna je osobama s invaliditetom i starijim osobama bez odgovarajuće skrbi koje su često usamljene, marginalizirane i prepuštene same sebi, a nerijetko postaju i žrtve različitih oblika nasilja.

Vijeće pozdravlja i podupire postojeća nastojanja usmjerena promidžbi udomiteljstva djece i odraslih u Crkvi i društvu, kao i ona usmjerena prikladnoj pripremi potencijalnih udomitelja kako bi što bolje ispunjavali taj poziv. Pritom, svakako, valja uzeti u obzir i duhovnu dimenziju pripreme koja je u većini slučajeva zanemarena. Na jednak način pozdravljaju se i podupiru nastojanja koja se odnose na praćenje i osnaživanje udomi-

telja kako ne bi posustali i odustali, kao i buduća nastojanja koja će, po nadahnuću Duha Svetoga, iznjedrili crkvene, ali i druge zajednice diljem Hrvatske.

U prigodi Dana života, koji obilježavamo u nedjelju 7. veljače, neka se na sve udomitelje i udomljene, kao i na sve ljude dobre volje, spusti Božji blagoslov po zagovoru svetoga Josipa.

Sveti Josipe pomози nam, nasljeđujući tebe koji su bio „čuvar Otkupiteljev“, biti boljim čuvarima i zaštitnicima ranjivih skupina, a napose djece, starijih osoba i osoba s invaliditetom koje će Bog staviti na naš životni put da im iskažemo ljubav i osiguramo optimalnu skrb, svjesni da je Isus u svakome od njih.

U Zagrebu, 6. siječnja 2021. na svetkovinu Bogojavljenja i spomendan sv. Andrije Bessetea, velikoga štovatelja svetoga Josipa i zaštitnika obitelji srodničkih udomitelja

mons. Mate Uzinić
predsjednik Vijeća HBK za život i obitelj

**PORUKA PREDSEDNIKA ODBORA HBK
ZA PASTORAL DJELATNIKA U ZDRAVSTVU
ZA SVJETSKI DAN BOLESNIKA 2021.**

– 11. veljače 2021. –

Draga braćo i sestre!

Od kad je papa Ivan Pavao II., prije dvadeset i devet godina, na blagdan Gospe Lurdske, uveo Svjetski dan bolesnika, nikada se nije obilježavao ni slavio kao ove godine.

Na ovaj su dan mnoge naše crkve, a osobito one posvećene Blaženoj Djevici Mariji, bile ispunjene bolesnima, starima, nemoćnima, kao i mnogim volonterima i zdravstvenim radnicima koji su svoju nesebičnu ljubav pretvarali u čin služenja najpotrebnijima i tako su i dugogodišnji bolesnici i hendikepirani bili ispunjeni posebnom radošću, jer su na djelu osjetili blizinu i toplinu kršćanskog zajedništva.

Uz ovu ljudskost do izražaja je dolazilo i samo euharistijsko slavlje i posebni doživljaj primanja sakramenta bolesničkog pomazanja za vrijeme svete mise i u zajedništvu s tolikima koji boluju na tijelu i u duši. Uistinu je to poseban dan jer ushit zajedništva s braćom i sestrama koji su okupljeni oko stola Gospodnjeg, nadilazi naše pojedinačne boli i patnje, i pretvara se u liturgiju slavljenja i hvaljenja Gospodina.

Radi ovog nesretnog virusa, ove će godine puno toga biti drugačije. I to toliko drugačije da sve naše dosadašnje ponašanje, pa čak i stoljećima izgrađivani običaji, danas dolaze u pitanje.

Bolesti su kroz povijest često izmirivale zavađene i posvađane. Kad se u nekoj obitelji pojavila teška bolest zavađene strane su prelazile preko međusobnih razmirica i posje-

ćivali bi i obilazili bolesnike i umiruće. Bolest i smrt je ljude povezivala i činila ih humanijima i osjetljivijima za tuđu nevolju.

Suvremeni svijet ide u jedan veliki rizik da čovjeka današnjice, koji je ionako za života u mnogo čemu otuđen i prepušten sam sebi, liši i te posljednje ljudske geste, da bolesnik u svojoj bolesti ostane sam i da mnogi odlaze s ovog svijeta u posvemašnjoj izolaciji i bez ikakve ljudske blizine i utjehe.

Dragi bolesnici, dragi stari roditelji, bake i djedovi u domovima umirovljenika, podržavajte u sebi veliku nadu i živu svijest da vas vaši najbliži nisu zaboravili i da bi rado bili uz vas, stisnuli vam bolesnu i staračku ruku i pružili riječ utjehe, samo kad bi im to bilo moguće.

Sad se nalazite u sličnom stanju u kojem se našao sam Sin Božji Isus Krist kad je u Getsemanskom vrtu iskusio što znači biti sam u patnji. Neka vam on u ovom vremenu kušnje bude najveći i najjači oslonac, jer će vas samo on u potpunosti razumjeti. Neka vam bude blizu njegova i naša majka Marija koja je u svojoj boli i patnji pod križem stajala. Stajala i s Božjom pomoću nije dopustila da ju bol i patnja slome, nego ih je svojom čvrstom vjerom pobijedila.

Draga braćo i sestre liječnici, medicinske sestre i bolničko osoblje! Uz zahvalnost koju vam dugujemo, na vas je pao ogroman teret da uz stručnu njegu i ljubav koju gajite prema svome zvanju, u ovo izvanredno stanje u kojem se nalazimo, pokušate prema svojim mogućnostima bar donekle nadomjestiti i ublažiti onu blizinu koju su bolesnici primali od svoje rodbine i prijatelja, a koja je sada izostala, ni njihovom ni vašom krivnjom.

Draga braćo bolnički kapelani! Neka vaš posjet bolesnima koji su povjereni vašoj skrbi, njima donese i duhovnu i ljudsku okrepu, za koju ćete vi crpsti snagu i nadahnuće u euharistiji i molitvi.

Neka ovo vrijeme koje je postavilo i dovelo u pitanje sve naše odnose prema Bogu, čovjeku i svemu stvorenom, bude poziv i poticaj na radikalnu promjenu najprije nas kršćana, a onda i cijelog svijeta, u duhu Gospinih ukazanja u Lurdu i pozivu na molitvu, pokoru i obraćenje.

✠ Ivica Petanjak,
krčki biskup
i predsjednik Odbora HBK
za pastoral djelatnika u zdravstvu

➤ IZVJEŠTAJI

PRIOPĆENJE SA 61. ZASJEDANJA SABORA HRVATSKE BISKUPSKE KONFERENCIJE**– Zagreb, 18. i 19. siječnja 2021. –**

Članovi Hrvatske biskupske konferencije održali su 61. plenarno zasjedanje pod predsjedanjem predsjednika HBK zadarskog nadbiskupa Želimira Puljića u Zagrebu 18. i 19. siječnja 2021. Na zasjedanju su sudjelovali svi članovi HBK osim šibenskog biskupa Tomislava Rogića i apostolskog upravitelja Hvarske biskupije biskupa Petra Palića koji iz opravdanih razloga nisu mogli nazočiti zasjedanju. Na početku zasjedanja sudjelovao je i apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj nadbiskup Giorgio Lingua. Drugog dana zasjedanju se pridružio izaslanik Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine vrhbosanski nadbiskup koadjutor Tomo Vukšić.

Pozdravljajući nazočne na početku zasjedanja nadbiskup Puljić posebno je pozdravio zagrebačkog nadbiskupa i sisačkog biskupa čije je biskupije uz pandemiju pogodilo i razoran potres, izrazivši im, u ime svih članova HBK, bratsku blizinu i solidarnost. Uvođeći u program zasjedanja predsjednik HBK istaknuo je poteškoće i iskušenja koje je na svijetskoj razini izazvao koronavirus poremetivši brojne planove i programe te je uzrokovao otkazivanje brojnih susreta ili njihovo održavanje na daljinu. Podsjetio je na riječi pape Franje da je pandemija ostavila duboki trag u svima nama, te poremetila i značajno izmijenila razne sfere života te kako su prinudne obustave i odgode vjerskih događanja mnoge svećenike nagnale na traženje novih načina pastoralnog djelovanja. Izrazivši suosjećanje s brojnim žrtvama pandemije, nadbiskup Puljić je zahvalio svima koji su vodili i vode brigu o zdravlju ljudi u ovom izazovnom vremenu. Prenio je želju biskupa da budu blizu svima koji su pogođeni tom opakom bolešću kao i potresom koji je prouzročio golemu patnju i stradanje. Uz izraze blizine i dobrote koje su pokazali ljudi u zemlji i inozemstvu, lijepo je bilo vidjeti, rekao je predsjednik HBK, predstavnike Katoličke i Pravoslavne Crkve zajedno na terenu s ugroženim ljudima. Osvrnuo se i na neke događaje od proteklog redovitog zasjedanja koje je održano u lipnju 2020. podsjetivši kako je u međuvremenu između ostaloga izabran novi generalni tajnik vlč. dr. Krunoslav Novak te za biskupa zaređen mons. Ante Jozić koji je potom preuzeo delikatanu službu apostolskog nuncija u Bjelorusiji.

U radnom dijelu zasjedanja biskupi su razmotrili pitanje pandemije bolesti COVID-19 i njenog utjecaja na život i djelovanje Crkve i širi društveni kontekst. U tu ih je temu uveo doc. dr. sc. prim. Rok Čivljak izlaganjem na temu *Vjernik pred izazovima COVIDA-19*. Usljedio je prikaz stanja u našoj Crkvi uzrokovanog pandemijom koje je priredio bjelovarsko križevački biskup Vjekoslav Huzjak.

Biskupi su potom upoznati s razmjerima šteta uzrokovanih velikim potresima u ožujku i prosincu prošle godine koji su pogodili ponajviše područje Zagrebačke nadbiskupije i Sisačke biskupije. U Zagrebačkoj nadbiskupiji sveukupno je u potresima, uključujući objekte središnjih ustanova i župa, oštećeno 220 crkvenih objekata. Oštećena je 101 žup-

na crkva od kojih je 33 izvan uporabe, a 47 župnih kuća i 64 kapele su djelomično ili potpuno izvan uporabe. U Sisačkoj biskupiji stradao je 71 crkveni objekt. Od toga je potpuno ili djelomično izvan uporabe 37 župnih crkava, 21 kapela te 20 župnih kuća. Nažalost, to nije konačna brojka jer s terena stalno pristižu nova izvješća o oštećenjima.

Istaknuto je da prioritet mora biti zbrinjavanje ljudi koji su ostali bez svojih domova te da im se trebaju osigurati uvjeti za dostojan život. U tom smislu posebna je pozornost posvećena aktivnostima koje je Hrvatski Caritas kao ustanova Hrvatske biskupske konferencije poduzeo s ciljem pomaganja stradalnicima na potresom pogođenom području. Naime, Hrvatski Caritas je vrlo brzo reagirao i u suradnji s Caritasom Sisačke biskupije pomogao stradalnicima podjelom više tisuća vreća za spavanje, deka, kreveta, šatora i drugih potrepštinama. Nakon što je na terenu utvrđeno da će proces obnove gradova i sela biti dugotrajan Hrvatski Caritas odlučio je pomoći unesrećenim obiteljima osiguravanjem trajnijeg i kvalitetnijeg smještaja dok se ne obnove njihovi domovi. Nakon što su istražene različite mogućnosti odlučeno je da će se stradalim obiteljima pomoći stambeno-modularnim kontejnerima u kojima se mogu zbrinuti četveročlane obitelji. U taj projekt Hrvatski Caritas ušao je zajedno s Caritasom Internationalis i Suvremenim malteškim redom te sredstvima prikupljenima kako u Hrvatskoj tako i u hrvatskim katoličkim misijama u inozemstvu. Za prvu ruku naručeno je 100 stambenih modula od kojih je već jedan dio predan na korištenje stradalim obiteljima. U planu je narudžba još dodatnih 100 smještajnih jedinica.

Osim toga biskupi su odlučili da će nakon već realizirane donacije od 7 milijuna kuna za neposrednu pomoć stradalima izdvojiti još 10 milijuna kuna za pomoć stradalim župama Zagrebačke nadbiskupije i Sisačke biskupije.

Uz materijalnu brigu oko ublažavanja posljedica potresa te suosjećajući sa svima koji su pogođeni bolešću COVIDA-19, biskupi su usvojili zajedničku poruku pod naslovom »Vjernici pred izazovom pandemije i potresa« želeći i na taj način izraziti pastirsku brigu i duhovnu blizinu kao i potaknuti na konkretno djelovanje.

Dio zasjedanja posvećen je promišljanju o novoj instrukciji, napatku Kongregacije za kler *Pastoralno obraćenje župne zajednice u službi evangelizacijskog poslanja Crkve* u koje je uveo pomoćni đakovačko-osječki biskup Ivan Ćurić.

U nastavku zasjedanja o djelovanju pojedinih Komisija, Vijeća i Odbora HBK izvješća su podnijeli njihovi predsjednici.

Na zasjedanju su donesene i odluke o pojedinim mandatima u raznim tijelima HBK. Budući da je dosadašnjem potpredsjedniku i članovima Stalnoga vijeća istekao mandat na zasjedanju je kardinal Josip Bozanić izabran za potpredsjednika, a za članove Stalnoga vijeća HBK izabrani su đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić, splitsko-makarski nadbiskup koadjutor i apostolski administrator porečki i pulski Dražen Kutleša i gospičko-senjski biskup Zdenko Križić. Predsjedniku Vijeća HBK za katehizaciju i novu evangelizaciju đakovačko-osječkom nadbiskupu Đuri Hraniću povjeren je novi petogodišnji mandat. Uz ostale mandate u tijelima HBK na zasjedanju je osnovan poseban Odbor za migrante za čijeg je predsjednika izabran varaždinski biskup Bože Radoš. Za

novog pročelnika Hrvatskog instituta za liturgijski pastoral pri Hrvatskoj biskupskoj konferenciji izabran je svećenik Varaždinske biskupije dr. Mario Kopjar. Svećenik Đakovačko-osječke nadbiskupije dr. Đurica Pardon potvrđen je za voditelja Hrvatskog katoličkog biblijskog djela.

Na zasjedanju je dogovoren kalendar događanja Hrvatske biskupske konferencije za 2021. godinu. Zajedničko zasjedanje dviju biskupskih konferencija HBK i BK BiH održat će se 23. veljače, redovita plenarna zasjedanja Sabora HBK održat će se od 13. do 15. travnja te od 20. do 22. listopada, a izvanredno zasjedanje HBK održat će se 8. lipnja 2021. Sva zasjedanja održat će se u Zagrebu.

Na kraju zasjedanja, u utorak 19. siječnja, članovi HBK hodočastili su na grob bl. Alojzija Stepinca u potresom oštećenoj zagrebačkoj katedrali. Izmolivši litanije posvećene blaženiku preporučili su njegovom zagovoru Crkvu u Hrvatskoj i cijeli hrvatski narod. Nakon što su u obilasku katedrale upoznati s njezinim oštećenjima nastalim u potresu biskupi su obišli i teško stradali nadbiskupski dvor.

Broj: 30/2021.

Krk, 5. veljače 2021.

POVJERENSTVO ZA ZAŠTITU MALOLJETNIKA I RANJIVIH OSOBA

Na temelju odredbe pape Franje u Apostolskom pismu u obliku motu proprio *Vos estis lux mundi*, čl. 2, § 1, a u skladu sa Smjernicama Hrvatske biskupske konferencije i mišljenjem biskupa Riječke metropolije, krčki biskup Ivica Petanjak osnovao je dekretom od 25. siječnja 2021. (20/2021.) Povjerenstvo Krčke biskupije za zaštitu maloljetnika i ranjivih osoba koje ima sjedište i djeluje pri Ordinarijatu Biskupije Krk u Krku.

U ovlast Povjerenstva spada primanje dojava kaznenih djela spolnog zlostavljanja maloljetnika i ranjivih osoba koje su počinili klerici, vjeroučitelji i djelatnici ili članovi crkvenih ustanova te utvrđivanje njihove istinitosti, kao i daljnje postupanje s obzirom na njih u skladu s crkvenim i civilnim zakonodavstvom. Rad povjerenstva vodi Povjerenik.

Članovi povjerenstva:

- **LUKA PALJEVIĆ, povjerenik**
- **JOSETTA BLAŽIĆ, stručni suradnik psihoterapeut**

Dojavu o sumnji ili o (mogućem) počinitelju spolnog zlostavljanja maloljetnika ili ranjive osobe na području Krčke biskupije moguće je učiniti osobno, telefonski: 051/854-148; 091 795 49 42, ili putem e-maila: zastita.maloljetnika@biskupijakrk.hr.

✠ Ivica, biskup

Broj: 31/2021.

Krk, 5. veljače 2021.

OTPUŠTANJE CENZURE ZBOG POBAČAJA

Tko nešto poduzme radi pobačaja upada, ako dođe do učinka, u izopćenje unaprijed izrečeno (kan. 1398). Prema općim kanonskim normama u izopćenje upadaju one katoličke osobe koje su svjesno i slobodno, fizički ili moralno, sudjelovale u zločinu učinkovitog pobačaja.

Redovitom vlašću mogu otpustiti cenzuru: ordinarij (tj. dijecezanski biskup, generalni i biskupski vikar i viši redovnički poglavari) u sakramentu ispovijedi i izvan njega; a samo u sakramentu ispovijedi svaki biskup i kanonik pokorničar (usp. kann. 1355, § 1; 508, § 1).

Da bi vjernici u našoj biskupiji mogli lakše dobiti otpuštenje cenzure zbog pobačaja i zatim odrješenje od grijeha, ovime prenosim odluku pape Franje koju je objavio u apostolskom pismu *Misericordia et misera* 20. studenog 2016. u br. 12: »**podjeljujem od sada nadalje svim svećenicima, po snazi njihove službe, ovlast da daju odrje-**

šenje onima koji nešto poduzmu oko grijeha pobačaja«, a kojom svim svećenicima koji imaju ovlast za ispovijedanje (jurisdikciju), a nije im prestala, daje ovlaštenje da vjernike koji su počinili grijeh i kazneno djelo pobačaja odriješe od grijeha i cenzure izopćenja.

Neka ispovjednici na primjeren način pokornicima predoče ozbiljnost i težinu počinjenog grijeha te im, prema njihovim prilikama, odrede odgovarajuću spasonosnu pokoru.

✠ Ivica, biskup

Broj: 32/2021.

Krk, 5. veljače 2021.

RASPORED KRIZMI 2021.

U 2021. godini sakrament sv. Potvrde bit će podijeljen u Rapskom, Creskom i Krčkom dekanatu te u župi Mali Lošinj prema sljedećem rasporedu:

Poljica – 20. veljače

Orlec i Cres – 11. travnja

Lopar i Supetarska Draga – 7. ožujka

Kornić – 17. travnja

Mundanije – 13. ožujka

Punat – 18. travnja

Barbat i Banjol – 14. ožujka

Lun i Novalja – 9. svibnja

Kampor – 20. ožujka

Linardići i Vrh – 16. svibnja

Rab – 21. ožujka

Mali Lošinj – 22. svibnja

Martinšćica – 10. travnja

Krk – 23. svibnja

✠ Ivica, biskup

Broj: 33/2021.

Krk, 5. veljače 2021.

TEČAJEVI PRIPRAVE ZA BRAK

Tečaj pripreve za brak za područje **otoka Krka** održat će se 22. do 26. ožujka 2021., od 18.30 do 20.30 sati u dvorani Biskupskog dvora u Krku. Prijavnicu za tečaj kandidati trebaju preuzeti s mrežne stranice biskupijakrk.hr i ispunjenu poslati na e-mail Ureda za obitelj: ured.obitelj@ri.t-com.hr

Za područje **otoka Lošinja** tečaj će se održati od 22. do 27. veljače 2021. u vjeronaučnoj dvorani, s početkom u 19 sati.

Za područje **otoka Cresa** za ovaj termin nije predviđeno održavanje Tečaja.

Za područje **otoka Raba** tečaj će se održati u Rabu d 28. veljače do 4. ožujka 2021.

Tečaj pripreve za brak u **Novalji** održat će se od 1. do 5. ožujka 2021.

✠ Ivica, biskup

Broj: 34/2021.

Krak, 5. veljače 2021.

GODIŠNJICA SMRTI BISKUPA KARMELA ZAZINOVIĆA**— 5. ožujka 2021. —**

U petak 5. ožujka spominjemo se 24. godišnjice smrti biskupa Karmela Zazinovića, posljednjeg preminulog krčkog biskupa. Sveta misa za pokojnog biskupa Karmela slavit će se toga dana u Krčkoj katedrali u 18.00 sati. Kanonici i svećenici grada Krka pozvani su koncelebrirati na ovom misnom slavlju.

✠ Ivica, biskup

Broj: 35/2021.

Krak, 5. veljače 2021.

OBLJETNICE REĐENJA BISKUPA ORDINARIJA IVICE (22. ožujka)**I BISKUPA U MIRU VALTERA (15. ožujka)**

U ponedjeljak 22. ožujka navršava se šesta obljetnica biskupskog ređenja našega oca biskupa mons. Ivica Petanjka. Toga dana u našim župnim zajednicama, posebno na sv. Misama, sjetit ćemo se i moliti za biskupa Ivicu i za sve duhovne potrebe Krčke biskupije.

Biskup u miru mons. Valter Župan u ponedjeljak 15. ožujka bilježi dvadesetteću obljetnicu svog biskupskog ređenja. Potičemo Vas da ga se na dan obljetnice, u svim misama s vjernicima, posebnim zazivom u molitvi vjernika spomenete i preporučite ga Gospodinu.

Franjo Velčić, generalni vikar

Broj: 36/2021.

Krak, 5. veljače 2021.

MILOSTINJA IV. KORIZMENE NEDJELJE I MISE »ZA DUŠE«**— 14. ožujka 2021. —**

Ove godine četvrta korizmena nedjelja pada 14. ožujka. Od milostinje koja se skupi na misama te nedjelje, kao i kroz tjedan nakon te nedjelje, župnici ili župni upravitelji dužni su slaviti ili dati slaviti mise »za duše« po dvostrukom misnom stipendiju.

Usporedi: br. 34/2010. od 26. siječnja 2010. u *Službeni vjesnik Biskupije Krk*, br. 1/2010., str. 20 i br. 821/2000. od 13. prosinca 2000., u *Službeni vjesnik Biskupije Krk* br. 6/2000., str. 154 – 155.

✠ Ivica, biskup

Broj: 37/2021.

Krk, 5. veljače 2021.

SV. MISA ZA POKOJNE BISKUPE, SVEĆENIKE I REDOVNIKE

— 15. ožujka 2021. —

U smislu naše dijecezanske odredbe (br. 49/2014. od 20. siječnja 2014., u: *Službeni vjesnik Biskupije Krk*, br. 1/2014, str. 17-18), i ove godine potičem župnike da u ponedjeljak poslije četvrte korizmene nedjelje, slave svetu misu na sljedeću nakanu:

— **za pokojne svećenike koji su službovali u toj župi (tim župama) i za pokojne biskupe, svećenike, redovnike i redovnice rodom iz te župe (tih župa).**

Stipendij za ovu nakanu uzima se iz milostinje četvrte korizmene nedjelje.

✠ Ivica, biskup

Broj: 38/2021.

Krk, 5. veljače 2021.

PREDUSKRSNI PLENARNI SVEĆENIČKI SASTANAK

— Krk, 24. ožujka 2021. —

Ovogodišnji preduskrsni plenarni svećenički sastanak održat će se u srijedu 24. ožujka u Biskupskom dvoru u Krku. Predavač će biti red. prof. dr. sc. Josip Grbac.

Pozvani su na sudjelovanje svi svećenici, đakoni, redovnici s boravištem na području Krčke biskupije, te naši bogoslovi, s dozvolom poglavara.

Dnevni red

09.30 sati: u katedrali pokorničko bogoslužje sa svetom ispovijedi. Za vrijeme ispovijedi bit će izloženo Presveto sa zajedničkim zaključkom klanjanja;

10.30 sati: odmor uz osvježenje;

10.45 sati: u dvorani Biskupije predavanje dr. sc. Josipa Grbca: »Sinodalno djelovanje Crkve i papinski dokumenat o ustrojstvu župe«;

11.45 sati: rasprava;

12.30 sati: obraćanje o. Biskupa, izvještaji povjerenikâ i obavijesti;

13.30 sati: ručak i završetak sastanka.

Mole se svećenici i redovnici da plenarni svećenički sastanak ubilježe u svoje kalendare i rezerviraju ovaj termin kako bi na njemu mogli cjelovito i neizostavno sudjelovati.

✠ Ivica, biskup

DUHOVNA OBNOVA ZA VJEROUČITELJE I ODGOJITELJICE U VJERI

U organizaciji Katehetskog ureda Krčke biskupije, održat će se od petka 5. rujna do nedjelje 7. ožujka o.g. na Gorici duhovna obnova za odgojiteljice u vjeri i vjeroučitelje laike i časne sestre naše Biskupije. Voditelj duhovne obnove bit će fra Tomislav Šanko, župnik sv. Nikole na Krnjevu u Rijeci.

RASPORED ODGOJITELJ(IC)A U VJERI I VJEROUČITELJ(IC)A U PED. I ŠK. GODINI 2020./2021.

I. DJEČJI VRTIĆI

1. »KATARINA FRANKOPAN« KRK

Matični vrtić/PV	Adresa	Telefon/fax	Odgojitelj(ica) u vjeri
Matični vrtić	Smokvik 7, 51500 Krk	(051) 667-141	Vesna Avsec, kraći program zbog korone se još ne provodi
PV Baška	Zvonimirova 120, 51523 Baška	(051) 856-085	Ove godine vjerski odgoj se ne provodi
PV Malinska	Novo naselje 7, 51511 Malinska	(051) 859-123	Ove godine vjerski odgoj se ne provodi
PV Vrbnik	Retec 5, 51516 Vrbnik	(051) 857-131	Ove godine vjerski odgoj se ne provodi
PV Vrh	Vrh 126, 51500 Krk	(051) 865-166	Ove godine vjerski odgoj se ne provodi

2. »LASTAVICA« PUNAT

Matični vrtić/PV	Adresa	Telefon/fax	Odgojiteljica u vjeri
Matični vrtić	Ivana Gorana Kovačića 81, 51520 Punat	(051) 854-295	Smiljana Barši Veronika Kremenčić (na porodiljnom), poludnevni program.

3. »SVETA MALA TEREZIJA« PUNAT

Matični vrtić/PV	Adresa	Telefon/fax	Odgojiteljica u vjeri
PV Punat	Ivana Gorana Kovačića 63, 51520 Punat	(051) 854-010	Narcisa Modrušan s. Marija Barbara Šprajc. Integralni program

4. »GIRICE« CRES

Matični vrtić/PV	Adresa	Telefon/fax	Odgojiteljica u vjeri
Matični vrtić	Šetalište 20. aprila 54,51517 Cres	(051) 571-237	Josipa Jadrošić Toić. Poludnevni program

5. »CVRČAK« MALI LOŠINJ

Matični vrtić/PV	Adresa	Telefon/fax	Odgojiteljica u vjeri
Matični vrtić	Kalvarija bb, 51550 Mali Lošinj	(051) 232-031	Borka Karčić, kraći program
PV Veli Lošinj	VI. Nazora 41B, 51551 Veli Lošinj	(051) 236-137	Sara Cvitković, kraći program
PV Nerezine	VI. Gortana 51554 Nerezine	(051) 237-355	Ove godine vjerski odgoj se ne provodi.

6. »PAHULJICA« RAB

Matični vrtić/PV	Adresa	Telefon/fax	Odgojiteljica u vjeri
Matični vrtić	Palit 135a, 51280 Rab	(051) 724-224	Ove godine vjerski odgoj se ne provodi
PV Lopar	Lopar 289, 51280 Rab		Tea Vosnik. Kraći program

7. »CARIĆ« NOVALJA

Matični vrtić/PV	Adresa	Telefon/fax	Odgojiteljica u vjeri
Matični vrtić	Zeleni put bb 53291 Novalja	(053) 662-269	Ivanka Peranić. Kraći program

II. OSNOVNE ŠKOLE**1. »A.G. MATOŠ« NOVALJA**

Matična škola/PŠ	Adresa	Tel.	Vjeroučitelj/ica
Matična škola	Slatinska bb, 53291 Novalja	(053) 661-337	Dragan Baričević Vlč. Ivan Debelić Vlč. Ranko Papić Ivanka Peranić
PŠ Jakišnica	Jakišnica, 53294 Lun		Dragan Baričević

2. »FRAN KRSTO FRANKOPAN« KRK

Matična škola/PŠ	Adresa	Tel.	Vjeroučitelj/ica
Matična škola	Frankopanska 40, 51500 Krk	(051) 661-920	Vesna Avsec Mirjana Žužić
PŠ Baška	Zvonimirova 120, 51523 Baška	(051)856-811	S. M. Monika (Darinka) Ikić

PŠ Punat	Pod topol 18, 51521 Punat	(051)855-636	Krunoslav Čuljat Martina Jurjević
PŠ Vrbnik	Retec 5, 51516 Vrbnik	(051)857-085	Slava Petrinović Martina Jurjević
PŠ Vrh	Vrh 43, 51500 Krk	(051)865-193	Ivanka Gunjević

3. »DUBAŠNICA MALINSKA« MALINSKA

Matična škola/PŠ	Adresa	Tel.	Vjeroučitelj/ica
Matična škola	Bogovići, Stipkino 7, 51511 Malinska	(051)859-151	Elizabeta Crvić Vilma Depikolozvane

4. »OMIŠALJ« OMIŠALJ

Matična škola/PŠ	Adresa	Tel.	Vjeroučitelj/ica
Matična škola	Baječ, 51513 Omišalj	(051)842-078	Katarina Čakarun
PŠ Dobrinj	Dobrinj 160, 51514 Dobrinj	(051)848-220	Krunoslav Čuljat

5. »FRANE PETRIĆ" CRES

Matična škola/PŠ	Adresa	Tel.	Vjeroučitelj/ica
Matična škola	Šetalište 20. aprila 20, 51517 Cres	(051) 571-211	Dubravka Buničić Ljiljana Filipas

6. »IVAN RABLJANIN« RAB

Matična škola/PŠ	Adresa	Tel.	Vjeroučitelj/ica
Matična škola	Banjol 10, 51280 Rab	(051) 777-089	Nathalie Lukačević Kristina Kordić Nino Kordić Nada Pereza Profaca
PŠ Banjol	Banjol, 51280 Rab	(051) 724-560	Kristina Kordić
PŠ Barbat	Barbat, 51280 Rab	(051) 721-077	Kristina Kordić
PŠ Kampor	Kampor 108, 51280 Rab	(051) 776-341	Nathalie Lukačević
PŠ Lopar	Lopar, 51281 Lopar	(051) 775-110	Božidar Volarić
PŠ Mundanije	Mundanije, 51280 Rab	(051) 771-343	Nathalie Lukačević
PŠ Sup. Draga	Supetarska Draga, 51280 Rab	(051) 776-163	Nathalie Lukačević

7. »MARIO MARTINOLIĆ« MALI LOŠINJ

Matična škola/PŠ	Adresa	Tel.	Vjeroučitelj/ica
Matična škola	Omladinska, 51550 Mali Lošinj	(051) 231-153	s. Katarina Mikić Marko Karčić

			Ljiljana Filipas Dragan Zrnić
PŠ Ilovik	Ilovik, 51552 Mali Lošinj	(051) 235-914	Marko Karčić
PŠ Nerezine	VI. Gortana, 51554 Nerezine	(051) 237-354	Dragan Zrnić
PŠ Susak	Susak, 51561 Susak	(051) 239-103	Dragan Zrnić
PŠ Unije	Unije 199, 51562 Unije	(051) 235-709	Dragan Zrnić
PŠ Veli Lošinj	Vladimira Nazora 42, 51551 Veli Lošinj	(051) 236-278	Dragan Zrnić

III. SREDNJE ŠKOLE:**1. »AMBROZ HARAČIĆ« MALI LOŠINJ**

Matična škola/PŠ	Adresa	Tel.	Vjeroučitelj/ica
Matična škola	Omladinska 10, 51550 Mali Lošinj	(051) 231-101	S. Ružica Dodig S. Katarina Mikić
PŠ Cres	Šetalište 20. aprila 56, 51557 Cres	(051) 571-006	Ljiljana Filipas

2. »HRVATSKI KRALJ ZVONIMIR« KRK

Srednja škola	Adresa	Tel.	Vjeroučitelj/ica
SŠ Hrvatski kralj Zvonimir	Vinogradska 3, 51500 Krk	(051) 221-400	Vič. Anton Peranić Slava Petrinović

3. »MARK-ANTUN DE DOMINIS« RAB

Srednja škola	Adresa	Tel.	Vjeroučitelj/ica
Mark-Antun de Dominis	Banjol 11, 51280 Rab	(051)724-179	Vič. Marin Hendrih Vič. Saša Malović

IV. POSEBNE USTANOVE**1. CENTAR ODGOJA I OBRAZOVANJA MALI LOŠINJ**

Centar odgoja i obrazovanja	Adresa	Tel.	Vjeroučitelj/ica
Centar odgoja i obrazovanja	Zagrebačka 16 51550 Mali Lošinj	(051)231 -078	Ilija Mikić

SJEDNICA UPRAVNOG VIJEĆA CARITASA BISKUPIJE KRK

–Krk, 24. veljače 2021. –

Caritas Biskupije Krk prema Statutu dužan je najmanje jednom godišnje održati sjednicu Upravnoga vijeća koja je o. g. planirana 24. veljače. Svi članovi vijeća biti će na vrijeme obaviješteni o terminu te o eventualnim promjenama zbog situacije s koronavirusom. Ovo vijeće raspravlja i odlučuje o temeljnim zadacima biskupijskog Caritasa, prima na znanje i raspravlja o izvješćima župnih Caritasa i biskupijskog Caritasa, predlaže programe rada biskupijskog Caritasa te vrši i druge zadaće vezane uz pravilan i djelotvoran rad Caritasa Biskupije Krk.

AKCIJA »ZAJEDNO MOŽEMO VIŠE« ZA STRADALE OD POTRESA

Biskupijski Caritas akciju »Zajedno možemo više« provodi u suradnji s Trgovinom Krk d.d. u vrijeme korizme. Ovom akcijom u poslovnica Trgovine Krk na otoku Krku prikupljaju se prehrambene namirnice i higijenske potrepštine, na način da kupci mogu kupljene proizvode pri izlasku iz dućana odložiti u postavljene i označene košare, a volonteri župnih Caritasa redovito će prazniti košare te voditi evidenciju prikupljene pomoći. Prijašnjih se godina prikupljalo za potrebite otoka Krka, a ove će se godine sve prikupljeno usmjeriti za Caritas Sisačke biskupije i njihove potrebe koje su znatno veće zbog posljedica od potresa.

DJELOVANJE BISKUPIJSKOG CARITASA ZA POMOĆ STRADALIMA OD POTRESA U SISAČKOJ BISKUPIJI

Biskup krčki Ivica Petanjak i ravnatelj biskupijskog Caritasa Ivan Milovčić iskazali su sućut i blizinu stradalima od potresa na području Sisačke biskupije te su za tu namjenu Biskupija Krk i biskupijski Caritas uplatili zajedno 500.000 kuna u znak solidarnosti i bratske pomoći. Ovo je žurna pomoć koja se realizirala u prvim danima nakon potresa, a nastavila se i dalje akcija prikupljanja novčanih donacija vjernika, fizičkih i pravnih osoba za istu namjenu. Do konca siječnja preko biskupijskog Caritasa prikupljeno je donacijama vjernika i župa neše biskupije preko 180.000 kuna, a akcija se nastavlja i dalje.

U svim župama Biskupije Krk moguće je dati novčane priloge koji će biti proslijeđeni do Caritasa Sisačke biskupije. Novčana sredstva za stradale mogu se donijeti i u Caritas Biskupije Krk, S. Radića 1 u Krku, radnim danom od 9 do 12 sati ili uplatiti na račun Caritasa Biskupije Krk na IBAN: HR9423400091110051696 (PBZ Banka), s naznakom "za

stradale u potresu" ili putem donacijskog telefona Hrvatskog Caritasa: 060 9010 (6,25kn, PDV uključen).

Postoje i drugi načini kako pomoći preko mreže Caritasa. Ukoliko netko želi direktno pomoći obitelj stradalima od potresa neka se javiti Caritasu Biskupije Krk, te će biti povezan preko Caritasa Sisačke biskupije s obitelji kako bi se dogovorio model pomoći (npr. pomoć u obliku vaučera za građevinski materijal, jednokratna ili redovna novčana pomoć i dr.). Također još su uvijek aktualne potrebe za mobilnim kućicama.

Oni koji žele na neki od navedenih načina pomoći mogu nam se obratiti te ćemo dalje uz preporuku Caritasa Sisačke biskupije i realne potrebe toga trenutka dogovoriti detalje. Ukoliko župnici imaju neki drugi prijedlog, rado ćemo ga saslušati te pomoći u realizaciji ukoliko ga možemo ostvariti u suradnji s mrežom Caritasa.

Na područje naše biskupije također su došle obitelji s područja koje je zahvaćeno potresom. Teško je reći konačan broj pristiglih, jer ne traže svi pomoć, ali u ovom trenutku sigurno se radi o više stotina osoba. Biskupijski je Caritas u dobroj komunikaciji i suradnji s ostalim civilnim udrugama koje pružaju pomoć stradalima, kao što je i Crveni križ, te zajedno pomažu i one koji su se našli na području naše biskupije. Neki su već napustili, a neki planiraju i duži boravak na našem području. Oni se mogu obratiti i Caritasu za pomoć u naravi kao što je hrana i higijenske potrepštine, odjeća i obuća i dr., a osigurana im je i psihološka pomoć. Ovisno o tome na kojem se otoku nalaze, za navedenu pomoć mogu kontaktirati slijedeće brojeve:

Otok Krk – Caritas Biskupije Krk – Robert Brozić – 098/189-0258

Otok Cres – župni ured Cres– 051/572-000 – radnim danom od 9 do 12 sati

Otok Lošinj – župni ured Mali Lošinj – 051/231-731 – radnim danom od 9 do 12 sati

Otok Rab – župni ured Rab – 051/724-195 – radnim danom od 9 do 12 sati

Novalja – župni ured Novalja– 053/661-100 – radnim danom od 9 do 12 sati

Caritas poziva na ustrajnost u djelovanju i molitvi za našu braću i sestre koji trpe posljedice od potresa, a svim dobročiniteljima iskazuje zahvalnost!

OTKAZANI DOGAĐAJI

Predviđena događanja biskupijskog Caritasa u prvom kvartalu 2021. godine, a to su **edukativna radionica za voditelje župnih Caritasa te duhovna obnova za sve volontere župnih Caritasa naše biskupije**, zbog epidemioloških mjera za sada se odgađaju!

KORIZMENA DUHOVNA OBNOVA ZA REDOVNICE

Korizmena duhovna obnova za redovnice održat će se 17. ožujka o.g. u samostanu oo. Trećoredaca u Glavotoku. O detaljima susreta redovnice će biti naknadno obavještene.

Zvonimir Badurina Dudić, povjerenik

Dijecezanska kronika i obavijesti

KRONIKA KRČKOG BISKUPA

Mons. Ivica Petanjak je:

Prosinac

- 22. u Gospiću suslavio svetu misu zadušnicu i sudjelovao na sprovodnim obredima mons. Mile Bogovića;
- 24. u krčkoj katedrali predvodio svečano misno slavlje polnoćke;
- 25. u krčkoj katedrali predvodio svečano misno slavlje Božića;
- 26. posjetio svećenike u svećeničkom domu u Krku;
- 28. u krčkoj katedrali predvodio svetu misu o blagdanu Nevine dječice;
- 31. u krčkoj katedrali predvodio svetu misu zahvalnicu na staru godinu.

Siječanj

- 01. u krčkoj katedrali predvodio svečanu svetu misu na Novu godinu o svetkovini svete Marije Bogorodice;
- 05. u biskupskom domu primio u posjet bogoslove Krčke biskupije;
- 06. u krčkoj katedrali predvodio svečanu svetu misu o svetkovini Bogojavljenja;
- 11. sudjelovao na online zasjedanju Hrvatske biskupske konferencije;
- 13. posjetio svećenika vlč. Franu Brozića u Bajčićima i vlč. Franju Vitezića i ostale svećenike u svećeničkom domu u Krku;
- 14. slavio svetu misu u krčkoj katedrali prigodom mjesečnog spomena sluge Božjega biskupa Antuna Mahnića;
- 17. posjetio oo. franjevce trećoredce u Krku;
- sudjelovao na sastanku biskupa Riječke metropolije u zgradi HBK-e u Zagrebu;
- 18. – 19. sudjelovao na plenarnom zasjedanju HBK-e u Zagrebu;
- 28. sudjelovao na sastanku vjeroučitelja Krčke biskupije putem videokonferencije;
- 29. primio u posjet generalnog vikara Trećeg samostanskog reda sv. Franje iz Rima, o. Sean O. Sheridan;

➤ **SVEĆENICI:**

- **MONS. RENATO KUČIĆ** početkom siječnja premješten je iz Apostolske nuncijature u Paragvaju (Asunción) na novu službu u Apostolsku nuncijaturu u Španjolskoj (Madrid).

SVEĆENIČKI JUBILEJI

Četvorica svećenika naše biskupije: **VLČ. IVAN BRNIĆ ST., VLČ. NIKOLA ILJIĆ, VLČ. IVAN PLJEŠA I MONS. NIKOLA RADIĆ** ove godine obilježavaju **60. godina svećeništva – dijamantni jubilej**. Zahvalni Bogu za njihovo plodonosno i vjerno služenje Bogu i Crkvi, želimo im obilje Božjeg blagoslova te srdačno čestitamo!

MONS. ENCO RODINIS obilježava **srebrni jubilej – 25. godina svećeničke službe**. I njemu želimo da ga Gospodin obilno nagradi te mu čestitamo!

➤ **ĐAKON:**

VLČ. ANDRIJA ŽIVKOVIĆ ovu pastoralnu godinu nalazi se na đakonskom praktikumu u župi Baška.

➤ **IZVJEŠTAJI:**

**ŽUPANIJSKO/BISKUPIJSKO STRUČNO VJEĆE VJEROUČITELJA
OSNOVNIH I SREDNJIH ŠKOLA**

– 28. siječnja 2021. –

Na spomendan sv. Tome Akvinskog 28. siječnja 2021. održan je drugi skup vjeroučitelja Krčke biskupije u ovoj školskoj godini. U organizaciji Katehetskog ureda i vjeroučiteljice Dubravke Buničić, voditeljice Županijskog stručnog vijeća skup je, kao i prethodni u studenom, održan online u Classroom učionici. Na početku susreta vjeroučitelje je pozdravio predstojnik Katehetskog ureda mr. Anton Peranić, a potom ih je svojom pastirskom riječju u radu ohrabrio i o. biskup Ivica Petanjak.

Predstavljanje videolekcija iz Katoličkog vjeronauka i potpore koje pruža MZO i AZOO u organizaciji online nastave naziv je predavanja kojeg je održala Kristina Zubalj, vjeroučiteljica savjetnica iz OŠ Nikole Tesle u Rijeci.

Centralna tema susreta bila je interaktivna radionica o korištenju digitalnih alata u nastavi. Kroz radionicu pod nazivom *Planiranje lekcija i učenje kroz igru putem Nearpoda* vodila je Mateja Jurjako, profesorica matematike i informatike a odnedavna i učitelj savjetnik. Na jednostavan i zanimljiv način profesorica Jurjako je prikazala način rada u

Nearpodu kao i sve mogućnosti korištenja ovog digitalnog alata u vjeronaučnoj nastavi.

Pod točkom razno vjeroučiteljica Mirjana Žužić iznijela je članovima vijeća ideju o provedbi projekta povezivanja vjeroučenika Krčke biskupije s vjeroučenicima u potresu nastradalog područja Banovine, odnosno Sisačke biskupije. Obzirom da ove dvije biskupije povezuje isti svetac zaštitinik sv. Kvirin, projekt je nazvan *Djeca Krčke biskupije - djeci Sisačke biskupije, po rukama sv. Kvirina*. Pod vodstvom svojih vjeroučitelja djeca će tijekom korizme pripremiti kutije sa simboličnim darovima i porukom kojom će pružiti podršku, iskazati pažnju i kršćansku ljubav prema svojim vršnjacima u potresom pogođenim područjima.

Dubravka Buničić

PROSLAVLJEN DAN POSVEĆENOG ŽIVOTA

– Krk, 2. veljače 2021. –

Dana 2. veljače na blagdan Prikazanja Gospodina u hramu kada se slavi Dan posvećenog života, u Krku su se okupile redovnice i redovnici koji djeluju na području Krčke biskupije, iako, zbog specifičnosti situacije uslijed pandemije, u nešto manjem broju.

Susret je započeo u dvorani biskupije. Sudionike je pozdravio o. biskup mons. dr. Ivica Petanjak te povjerenik za redovnice vlč. Zvonimir Badurina Dudić. Uslijedilo je predavanje s. Dobroslave Mlakić, postulatorice kauze za proglašenje blaženom službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić.

Dotičući se nepogoda koje su zadesile čovjeka današnjice: od pandemije, potresa i ekonomskih neprilika, s. Dobroslava je istaknula kako je cjelokupna povijest bremenita mnogim teškim razdobljima bolesti, ratova, siromaštva i ostalih nedaća koje su utjecale na čitave narode i donosile mnoge promjene.

Predstavila je zatim službenicu Božju Majku Mariju Krucifiksu Kozulić – »ženu velike vjere, sigurne nade i milosrdne ljubavi, osobu široke naobrazbe i zauzete ljubavi, graditeljicu karitativnih ustanova, učiteljicu i odgojiteljicu djece i mladeži i zauzetu pastoralnu djelatnicu«, koja je znala prepoznati izazove vremena i na njih odgovoriti. Zajedno sa biskupom Antunom Mahničem ulagala je mnoge napore u zauzimanju za siromašne kojih je bilo mnogo, i danas se za oboje vode kauze za proglašenje blaženima i svetima. I doba kada je djelovala Službenica Božja prijetile su najprije kolera, tifus a zatim i španjolska gripa te onda još i Prvi svjetski rat, što je sve uzrokovalo smrt mnogih, glad i siromaštvo. Takva teška razdoblja dovode čovjeka u ispitivanje sebe i svojih vrijednosti, svog života i onoga na čemu taj život temelji, svoje odnose prema sebi, drugima i Bogu. Marija Krucifiksa Kozulić na siromaštvo i glad koje je zatekla po dolasku iz Trsta u Rijeku odgovorila je otvarajući karitativne ustanove. Konkretno je pritekla u pomoć potrebitima, primala siromašnu, bolesnu i napuštenu djecu te im pružala sve potrebno. Na otoku Krku djelovala je skoro punih pet godina. U doba kada je vladala tuberkuloza i u

jeki Prvog svjetskog rata, otvara u Risiki sirotište i brine za bijedni narod. Uza svu zauzetost i brigu, ona organizira danonoćna klanjanja i odvaja noćne sate za osobno klanjanje pred Presvetim Sakramentom od čega crpi svu snagu. »Živjela je od vjere, upirući svoj pogled u Raspetu Ljubav koja ju preobražava. Od Boga sve očekuje i od Boga sve dobiva. Kod nje su Ljubav prema Bogu i bližnjemu bile jedna te ista stvarnost.«

I u ovoj Godini sv. Josipa Službenica Božja može nam biti primjer. Njemu je posvetila svoj prvi zavod koji je otvorila u Rijeci, odabrala ga je za čuvara svojih ustanova i zaštitnika Družbe koju je osnovala, povjeravala mu svoj rad, njemu se utjecala u mnogobrojnim potrebama i po njegovu zagovoru dobivala mnoge milosti. I danas Sestre Presvetog Srca Isusova njeguju pobožnost sv. Josipu i njemu se stavljaju pod zaštitu.

Nakon predavanja, uslijedilo je misno slavlje u Krčkoj katedrali koje je predvodio krčki biskup mons. Ivica Petanjak. Redovnici i redovnice okupili su se na grobu sluga Božjega biskupa Antuna Mahnića gdje se upriličio blagoslov svijeća.

U homiliji, biskup Petanjak rekao je sljedeće:

Današnji blagdan Prikazanja Gospodnjeg u hramu, četrdeseti dan nakon njegova rođenja, još nas jednom vraća u Božićno ozračje, koje odiše nježnošću, malenošću, dolaskom novog života na ovaj svijet, što u nama budi radost i veselje. No, u isto vrijeme, ovaj blagdan i sam čin prikazanja muških prvorođenaca Bogu u Židovskom narodu, mogao bi se veoma dobro povezati s našim slavljinama sakramenata, počev od onog prvog, a to je krštenje.

Luka evanđelist inzistira na tome da su Marija i Josip donijeli Isusa u hram da ga prikažu Gospodinu zato što to nalaže Zakon Mojsijev, da su prinijeli dva goluba zato što to zahtijeva Zakon, da su obavili sve što propisuje Zakon... Vjerno izvršavanje i opsluživanje Zakona može biti čin vjere i bilo bi dobro da je, ali može biti i čista tradicija, jednostavno »da se učini, pa ako i ne pomogne, neće škoditi«.

Zašto nešto činimo? Zašto roditelji krste djecu, a nemaju nikakve veze s Crkvom, niti znaju što to znači, niti se kasnije trude da odgoje svoje dijete u evanđeoskom duhu, niti koji je smisao pripadnosti Crkvi, zajednici vjernika? Toliko upitnika i toliko zašto koji bi ipak trebali dobiti neki svoj odgovor i svoj zato.

Kasniji Isusov život i odgoj će pokazati da su Marija i Josip iskreno živjeli svoju vjeru i iz vjere obdržavali Zakon, a ipak dva lika koja su se tog dana i trenutka našla u hramu, starac Šimun i proročica Ana, cijelom ovom događaju daju posebno značenje i težinu.

Šimun i Ana su također vjerni i pobožni Židovi, ali njihova vjera, unatoč njihove poodmakle životne dobi, nije ostarjela i nije postala dio tradicijskog folklora, nego su to starci veoma živoga Duha koji imaju istančan osjećaj za posebnu Božju prisutnost koja se odvija u jednom svakodnevnom činu, s obredom koji se ponavlja, koji je za sve jednak, a upravo ta posebnost i neponovljivost svakog novog novorođenog djeteta čini da sve to ne bude samo obred, nego duboka egzistencijalna stvarnost u kojoj Bog sa svakim djetetom koje mu je prikazano uspostavlja posebni intimni očinski odnos koji ostaje zauvijek.

Šimun i Ana, svojom prisutnošću i svojim gestama i riječima, čak i samoj Mariji i Josipu posvješćuju smisao Isusova prikazanja Ocu nebeskom.

Šimun i Ana su sposobni vidjeti i shvatiti zašto je Isus u jeruzalemskom hramu. Po tom malom obredu po kojem se u istom danu prikazivalo stotine prvorođenaca, ovi starci u malom Isusu prepoznaju živu Božju prisutnost po kojoj ovo dijete Isus nije samo znak za one koji se sada nalaze u hramu nego svakog čovjeka na ovom svijetu.

S par riječi starac Šimun pretkazuje Mariji majci smisao života njezina sina Isusa. On će biti znak spasenja i proturječja – propasti za sav Izabrani narod. Za narod koji se nalazi u ozbiljnoj opasnosti da izumre ponavljajući stare obrede, ako srcem i dušom ne uđe u njihovo značenje.

Iako su prije Isusovog začeća i rođenja i Marija i Josip imali od Boga posebne objave, mogli bi doći u opasnost da se njihova vjera i religioznost pretvore u čistu tradiciju. Zato prisutnost i riječi Šimuna i Ane kao da Mariji i Josipu daju dodatni poticaj njihove misije koju su pozvani živjeti.

Obred koliko god bio lijep, mora biti učinkovit. Ima svoj duboki sadržaj u kojem se zauvijek združuje božanski i ljudski element, iz kojeg moraju izaći konkretni plodovi.

Zato bi sva naša liturgijska slavlja, sakramenti i obredi, često puta morali biti popraćeni tim pitanjem: zašto? Zašto sam danas ovdje, zašto ovo slavimo, zašto palim ovu svijeću? Zašto se baš na današnji dan već 25. put slavi Dan posvećenog života?

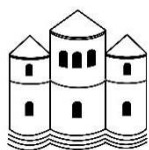
Da se ljudi žene i udaju, da rađaju potomstvo, to je manje-više prihvaćeno i prisutno u svim narodima i kulturama, pa i onim najprimitivnijim, ali da netko svjesno i slobodno bira put koji je u mnogočemu različit od tog zajedničkog puta i shvaćanja svijeta, mora neminovno postaviti pitanje zašto?

Moguće je da i mi redovnici i redovnice i sve druge Bogu posvećene osobe, pa i sve oženjene osobe, s vremenom koji prolazi, zaboravimo ili nedovoljno vodimo računa o tom našem temeljnom opredjeljenju i izboru svoga životnoga zvanja. Jer opredijeliti se za redovništvo ili bračni život, zauvijek i trajno, mijenja mene kao osobu. I mora me promijeniti, jer ako me nije promijenilo i ako me ne mijenja, onda jao toj redovničkoj zajednici i teško toj obitelji.

Zato je svima nama, unatoč našim zvanjima i opredjeljenjima, potrebno da od vremena do vremena, kao i Marija i Josip, susretnemo nekog Šimuna i Anu, koji će nas svojom prisutnošću, riječju, gestom, nekim znakom, ponovno potaknuti, isprovocirati, ohrabriti, da potičem i da ne dopustim da nikakve neprilike i nevolje života ne ugase ono moje temeljno izabranje i odluku da izabirem jedan određeni oblik i način života po kojem ću se kao osoba ostvariti i kao kršćanin posvetiti.

U isto vrijeme mi koji smo izabrali Bogu posvećeni život imamo trajno obvezu poticati i druge da nikada ne ugase onaj plamen koji je jednoć upalio Duh Sveti u životu svakoga od nas. To je naša obveza, naša dužnost, naš svakodnevni posao. Dok god budemo vjerni tom našem „svetom poslu“, on će i nas same držati i održati na putu Božjem.
Amen.

I. Ž.

Izdaje: BISKUPSKI ORDINARIJAT KRK, Biskupa Antuna Mahnića 18,
HR-51500 KRK ; tel. 051/221-018; fax. 051/221-483;
e-mail: ordinarijat@biskupijakrk.hr

Uredila: Irena Žužić

Odgovara: mons. dr. Franjo Velčić, generalni vikar

Na naslovnici: *Sveti Josip*, akad. slikar Bruno Bulić, 1961., u Krčkoj katedrali